

בין לבין
או
בין העולמות

מאת: שרה פון שורצה

רח' ספיר אליהו, ת"א. נייד: 0523-430103 (כל הזכויות שמורות ©)

דמויות

רות - בת 35-40, בתו של אברהם, מדברת עברית כשפת אם וגרמנית עם שגיאות.

אברהם – בן כ-70 פלוס, אביה של רות, מדבר גרמנית כשפת אם ועברית במבטא כבד ושגיאות.

סבינה – בת 43-50, בת זוגו של אברהם, דוברת גרמנית כשפת אם ואינה מבינה עברית כלל.

המחזה דו לשוני. ישנה חלוקה מומלצת לעברית וגרמנית

המחזאית נותנת יד חופשית לבמאי בעניין בחירת אמירת הטקסט בגרמנית או

בעברית. עניין השפות נועד בכדי לחזק את מפגש התרבויות בתוך שלישיית

הדמויות.

המחזה מתרחש בחורף , באמצע הלילה בדירה במינכן, גרמניה.
המחזה הוא דו לשוני, טקסט שמתורגם יופיע באפור.

הדירה מעוצבת בסגנון זרוק אך עם זאת מוקפד ומושקע. צילומים גדולים למדי בשחור לבן של אברהם התלויים בחלקם על קירות הבית ומפוזרים על הרצפה והספה. הכול נראה כאילו שנעזב באמצע תהליך מיון ובחירה.

שומעים צלצול בדלת.

דפיקות שקולות בדלת ההולכות וגאות, בסוף קריאות.

„Hallo, ist jemand zu Hause?“

הלו יש מישהו בבית. הלו.

(בעברית) "יש כאן מישהו?".

שקט ואז ניסיון כניסה מחלון אחד. לאחר מכן דמות עם תיק נכנסת מחלון אחר ומדליקה את האור.

רות, לבושה בפשטות ועליה מצלמה עם רצועה. חסרת מנוחה באופן כללי, נכנסת בחושך, נתקלת בחפצים עד שמגיעה למנורה ומדליקה אותה. בוחנת את המקום, ניכר בה שלא נוח לה. היא משוטטת בין מקבץ הצילומים הגדול מביטה ובוחנת אותם, לבסוף מתיישבת על קצה הספה עם התיק מבחינה בבקבוק יין פתוח ו-2 כוסות משומשות על השולחן.

היא מוזגת לעצמה, בוחנת את הספרייה.

הטלפון הנייד שלה מצלצל היא קמה בבהלה ומסתכלת לזהות את הדובר .

רות: הלו, אהבה שלי...נסעתי...תשמע, אסור לנו לדבר. אל תתקשר אליי, בבקשה... ככה. כי אני לא יכולה...אתה לא תבין. אני מנתקת.

היא מנתקת ומתחרטת באותו הרגע. כמה רגעים חולפים ושוב צלצול. היא מתלבטת ולבסוף עונה.

רות: מה?...לא, זה לא אתה, אתה בסדר גמור...אני לא יכולה בטלפון. (מפוחדת) חיפשו אותי? מי חיפש אותי? ...ומה אמרת? ... למה? תקשיב טוב, אם מחפשים אותי...לא משנה מי – אם יחפשו תגיד שאתה לא יודע איפה אני... כי אני לא יכולה להגיד לך איפה אני...כי עדיף שלא תדע... תגיד שעזבתי את הבית, תגיד שעזבתי אותך ואתה לא יודע לאיפה...יש מישהו איתך? ...אני שומעת. יש שם מישהו... אתה משתף איתם פעולה...אני לא מאמינה. (מרחיקה את הטלפון שומעים קול המום צועק רות, רות) אל תתקשר יותר!

שוב צלצול מהטלפון הנייד שלה. רות מנתקת ושוב צלצול, אז היא מכבה אותו לחלוטין.

השקט מעיק עליה והיא מחליטה להדליק רדיו - נשמעים קולות בגרמנית, מדליקה טלוויזיה ונשמע סאונד של סרט בגרמנית מתיישבת ממשיכה ללגום יין. לבסוף חצי נשכבת, נמלטת על הספה, מיואשת - נופלת לאט לנמנום.

בהדרגה בליל הקולות בגרמנית הבוקעים מהטלוויזיה ומהרדיו תוך כדי שינוי תאורה הופך לפקודות נאציות אופייניות באסוציאציה של כל ישראלי ועל כל הבמה מתחילים להיות מוקרנים וידאו ארט המורכב בתחילה מתמונות וזיכרונות של רות. בתחילה מתמונות סטילס. מתחיל בצילומים שרות צילמה את עצמה מגלמת דמויות שונות (היא כמתנחלת, כילדה, כסבא שלה הגרמני במדים, כסבתא שלה ליד עץ חג המולד וכו') לעומת הצילומים הראליסטיים של אברהם הכוללים טקסים יהודיים, נופים יפים בארץ וגרמניה, ים ושמש חזקה, יערות מאד אירופאים, שלג.

מתחיל סאונד של רוחות וקולות של ילדים בעברית בשילוב בליל מילים בגרמנית, התמונה מתחילה לרוץ דרך שבילים ההופכים לסימטאות ומדרגות בליווי יריות וצעקות.

צלצול מהטלפון בבית מקפיץ אותה, הכול מפסיק וחוזרת התאורה הרגילה. היא שומעת את המזכירה האלקטרונית
 „Sie haben die Nummer 688554 erreicht. Bitte hinterlassen Sie eine Nachricht“

הגעתם למספר הטלפון 688554 אנא השאירו הודעה.

ואז הודעה של בחור באנגלית עם מבטא ישראלי

„Hello, can I speak to“

רות רצה ומנתקת את המכשיר מהשקע בקיר.

סאונד של מפתחות, הכול מפסיק וחוזר לאור רגיל. רות מתיישבת במהירות על אותה פינת ספה בה ישבה קודם אוחזת בתיק המונח לידה. הכניסה קדמית לכן המפגש אינו מידי.

זוג מתנשק בתשוקה קצת מבושם מאלכוהול נכנס לחדר שקוע בענייניו. אברהם גוהר על סבינה באגביות של שיכור וסבינה מכילה אותו. הם ממשיכים בתשוקה.

אברהם: (תוך כדי נשיקה)

Liebst du mich, meine schöne Frau? Sag mir, dass
 du mich liebst ... Sag's mir ...

את אוהבת אותי אישה יפה שלי? תגידי לי שכן ... תגידי ...

Das weißt du doch

סבינה:

אתה יודע שכן...

All das hab ich dir zu verdanken ... Ich danke dir. Wie **אברהם:**
 sehr ich dich liebe, so sehr ...

בזכותך כל זה קורה...תודה לך. כמה שאני אוהב אותך, כל כך אוהב...

סבינה: (צוחקת מפנה מבט וקולטת את רות על הספה - בבהלה)

Oh, da ist jemand, da ist jemand...mach doch mal das Licht an.

יש פה מישהו, פה. תדליק את האור.

אברהם מסתובב ומגלה את רות.

אברהם: (דיבור טיפה כבד בהתחלה)

Wie? Was geht hier vor?

מה זאת אומרת?

רות? (מדליק את האור) אהה, זאת את? מה? איך נכנסת לכאן?

Wer ist das? Kennst du sie?

סבינה:

מי זאת? אתה מכיר אותה?

Ja, das ist meine Tochter. Meine Jüngste. Ich hab dir von **אברהם:**

ihr erzählt. Seit Jahren hab ich sie nicht ...

כן, זאת הבת שלי. הקטנה. ספרתי לך עליה. שנים שלא...

(ניגש לחבק ורות נרתעת, ואז הוא מציג ביניהן)

רות, סבינה, סבינה, רות.

רות: אז ככה היא נראית, "הורסת המשפחות הידועה"...

Entschuldigung, ich kann nicht so gut Deutsch.

Mir scheint, dass ich störe.

סליחה, אני מדברת גרמנית לא כל כך טוב.

נראה שהפרעתי.

Überhaupt nicht. Ich wusste nur nicht, dass Sie

סבינה:

kommen. Tut mir leid. Äh ... Ich habe viel von Ihnen gehört.

(לוחצת את ידה בקרירות).

בכלל לא. פשוט לא ידעתי שתבואי, סליחה. אה...שמעתי עליך הרבה.

רות: מה כבר סיפרת עליי?

Ich hoffe, nur Gutes.

כולי תקווה שרק דברים טובים.

סבינה:

Wie man's nimmt ...

(zu Abraham) Warum hast du mir nichts gesagt?

תלוי ...

(לאברהם) למה לא אמרת לי כלום ?

Ich? Ich hatte doch keine Ahnung.

אברהם:

(Zu Sarah) Wie bist du eigentlich hereingekommen?

אני? אני בעצמי לא ידעתי. (לרות)

איך בדיוק נכנסת לפה?

רות: מהחלון, היה לי קר.

Was?

סבינה:

מה ?

Durchs Fenster, von da, von der ... wie heißt das

רות:

noch?

von die Balkon

לא שברתי כלום...

Keine Sorge, ich habe nichts kaputt gemacht.

משם. נו, איך אומרים, שם, מרפסת... זה בסדר, לא שברתי כלום.

Ah, von dem Balkon (korrigiert den Artikel).

סבינה:

Interessant . Wissen Sie, es wäre viel einfacher

gewesen, vorher anzurufen. Ihr Vater hätte sich sehr

gefremt – Sie haben ihn Jahre warten lassen.

Alle Achtung, einfach so über den Balkon zu

klettern.

(סבינה מבחינה בחולצה הקרועה בגב)

Ihre Bluse ist am Rücken zerrissen. Oh, Sie bluten ja, lassen Sie mich nachschauen.

אה, מ מה מ ר פ ס ת. (מתקנת את ה' הידיעה) מעניין. (מדברת בגוף שלישי)
את יודעת, נהוג להתקשר קודם, אבא שלך היה מאד שמח – שנים נתת לו
לחכות.

מאד מרשים, לטפס ככה על המרפסת שירות.
החולצה נקרעה לך מאחורה. אוי, את מדממת, תני לי לראות...

Das ist nichts ... **רות:**

nicht anfassen, das ist von gestern.

Nur ein Kratze.

זה כלום... אל תגעי, זה מאתמול. סתם שריטה..
(אברהם מתקרב לראות).

רות: די, אל תיגע. סתם שריטה...

Vom Wagen Gepäck im Flughafen.

בשדה תעופה מהמזוודות של העגלה.

פאוזה

Vom Gepäckwagen?

סבינה:

מהעגלת מזוודות?

Vom Gepäckwagen **רות:** (מחקה אותה)

מהעגלת מזוודות...

אברהם: הכול בסדר אצלך? קרה משהו?

רות: לא. למה?

אברהם: בכל זאת לא כל יום את נוחתת אצלי בסלון.

רות: כן, מפתיע. אבל לא בשבילך באתי. שלא יהיו לך אשליות.

אברהם: אז בשביל מי באת?

Wollen Sie etwas trinken?

סבינה:

נרצה לשתות משהו?

Wir haben eine Flasche Wein aufgemacht, bevor wir gegangen sind.

פתחנו יין בדיוק לפני שיצאנו לאכול .
(מבחינה בכוס המלאה)

Wie ich sehe , Sie haben sich schon bedient. Dann brauche ich ja nur noch ein Glas für mich zu holen. Schuhe...

אני רואה שהתכבדת בעצמך , אז אני אביא עוד כוס לעצמי. נעליים...
(סבינה ואברהם נגשים לכניסה וחולצים את הנעליים ומחליפים לנעלי בית).

Sie können mich ruhig duzen. **רות:**

את יכולה לפנות אליי בגוף ראשון.

Das werde ich tun, wenn ich es für richtig halte, danke. **סבינה :**

זאת פריבילגיה שאני אנצל כשאראה לנכון , תודה.
(סבינה יוצאת לקחת כוס).

רות: הפרעתי לכם באמצע , אה? (מצביעה על הדלת).

אברהם: לא, מה פתאום...טוב, (מחייך כילד שנתפס) קצת הופתענו ...את לא נורמאלית, balkon ... יכולת ליפול משם.

רות: אולי זה היה עדיף.

אברהם: מה את מדברת שטויות...אז ספרי, איך את? שנים ש...

רות: אני? איך אני? איך אני שונאת את השאלה הזאת.

אברהם: בטח באת בגלל משהו? קרה משהו?

(סבינה מציצה מהמטבח רות קולטת אותה)

רות : מה זה משנה. אני פה.

(מתקרב אליה)

אברהם: זה נכון. העיקר שאת פה. אבל מה...

רות: (מתרחקת מהמגע) תפסיק לשחק את תפקיד ה"אבא". אני ברחתי.

אברהם: ברכת ממה? ממי?

רות: מהכול... לקחתי תיק ונסעתי לשדה תעופה.

קיבלתי חופש מהעבודה כי הודעתי שאתה מת ונסעתי לחו"ל להלוויה.

אברהם: לא הבנתי. מי מת?

רות: לא משנה. אף אחד.

(סבינה חוזרת עם כוס אברהם פונה לתרגם)

Sie sagt, dass ...

אברהם:

היא אומרת ש...

רות: שלא תעז לתרגם אותי, ספרתי את זה לך.

אברהם: אז מה להגיד?

רות: שאני מבוקשת בארץ על רצח.

אברהם: Was?

מה?

רות: סתם, הומור. (פונה לסבינה)

Ich wollte euch eine Überraschung machen . So sind

wir Israelis. Immer spontan . Ich hab im Internet ein

billiges Ticket gefunden, und morgen hat er

Geburtstag, dann ...

אני החלטתי לעשות הפתעה. ככה זה אצלנו הישראלים. הכול ספונטאני. פשוט

מצאתי באינטרנט כרטיס מוזל ומחר יש לו יום הולדת אז...

אברהם: אז זה מה שקרה?

Mein Geburtstag? Du hast doch eben gesagt, dass irgendwer ist

gestorben?

יום הולדת? אמרת הרגע שמישהו מת?

Wer ist gestorben?

סבינה:

Niemand...

רות:

Ah, ein Geburtstagsgeschenk ...

סבינה:

Das ist aber nett von Ihnen.

(מוזגת יין)

Seit zehn Jahren schicken Sie und Ihre Mutter seine Briefe zurück, Sie legen auf, wenn er anruft, ignorieren meine Existenz, ruinieren seine Gesundheit, und dann erscheinen Sie zu seinem Geburtstag. Wie rührend. Na denn Prost

אה, מתנת יום הולדת...

זה ממש נחמד מצידך.

10 שנים, את ואמא שלך מחזירות לו את כל המכתבים, מנתקות טלפונים, מתעלמות מקיומי, גומרות לו את הבריאות ואז את מגיעה ליום הולדת שלו, יופי.

פרוסט..

(שתיקה)

Wir müssen doch feiern, wenn Sie von so weit her gekommen sind. Endlich.

צריך לחגוג אם באת כל הדרך. פרוסט.

(שתיקה, סבינה מתרככת)

Aber besser spät als nie ... Morgen wird Ihr Vater in der Jüdischen Gemeinde gefeiert, mit einem Geburtstagessen und Reden – ich werde gleich anrufen und einen Platz für Sie reservieren lassen.

האמת, עדיף מאוחר מאשר אף פעם לא...מחר חוגגים לאבא שלך בקהילה היהודית עם ארוחה ונאומים – אני אשאיר הודעה שישמרו עוד מקום.

(סבינה פונה לטלפון ומגלה שהוא מנותק)

Warum ist das Telefon abgestellt?

למה הטלפון מנותק?

(פאזזה רות מביטה על שניהם והם עליה).

רות : Ich ... אני ...

פאזזה

סבינה: Was?

מה?

פאזזה

סבינה: (מרימה קול) Kann mir jemand erklären, was hier los ist?

מישהו יכול להסביר לי מה קורה פה?

(מחברת את הטלפון מסתכלת על אברהם ששותק ואז מביטה בשעון)

Gut, es ist sowieso zu spät, um anzurufen. Sicher
habt ihr zwei euch auch einiges zu sagen. Ich gehe
jetzt schlafen.

טוב, בכל מקרה זה מאוחר מדי להתקשר ונראה שלכם יש הרבה מה להגיד
אחד לשני. אני הולכת לישון.

רות: Nein, gehen Sie nicht! Es tut mir leid. Das Telefon hat die
ganze Zeit geklingelt, ich wusste nicht, was ich
machen sollte, deshalb habe ich den... Stecker
rausgezogen... Ihre Meinung ist mir sehr wichtig.

לא, בשום פנים ואופן לא.

סליחה, פשוט צלצלו וצלצלו ולא ידעתי מה לעשות אז ניתקתי...
הדעה שלך מאד חשובה לי.

סבינה: Meine Meinung? Über was?

הדעה שלי? על מה?

רות : Über ... alles.

על ... הכול.

(סבינה מביטה בשניהם מתלבטת).

אברהם: (מנסה לרצות את סבינה) תוריד נעליים. היא לא אוהבת...

רות: לא רוצה להוריד נעליים! שהיא תגיד לי בעצמה אם זה כל כך מפריע לה.

(לסבינה)

Hier, ich habe euch auch was mitgebracht. Vom Flughafen.

הנה, הבאתי מתנות, לשניכם.

מצאתי בשדה, תראה כמה בנאלי.

Das ist für Sie, Kosmetika vom Toten Meer. die sind ausgezeichnet.

זה בשבילך, מוצרים מים המלח. הם מצויינים.

ולך דיסק של הברירה הטבעית, (אליה). Orientalische Musik.

מוסיקה אוריינטאלית.

פשוט להקיא ממני.

Wie nett von Ihnen, das war doch nicht nötig. **סבינה:**

Die riechen aber gut. erstaunlich.

זה מאד נחמד מצידך, ממש לא היית צריכה. (מריחה מופתעת)

יש להם ריח טוב. מפתיע.

Der Duft ist ein Zusatz. die Minerale sind alle drin. **רות:**

הריח זאת רק תוספת. המינרלים כולם בפנים.

עוד מעט בין כה וכה אין ים המלח, מכרנו אותו לייצוא שכל הלבנבנים האלה יוכלו להתמרח.

Gut gegen Falten. Prost.

מעולה נגד קמטים. פרוסט.

אברהם: רות באמת. פרוסט.

סבינה: (אברהם פונה לסבינה והיא מתרצה) פרוסט.

(שותים בשתיקה)

Es ist schon spät, Sie werden doch über Nacht bleiben, **סבינה:**
nicht wahr?

כבר מאוחר, את בטח תישני פה, לא?

Ya.wow, es ist wirklich schon spät. **רות:**

כן. וואו. כבר באמת מאוחר.

עוד מעט אתה בן... 73. אתה כבר לא ילד.

Er wird 73...

איך הולך השיר הזה?

„Wie schön, dass du geboren bist ...“ Wie geht das weiter?

"כמה נפלא שנולדת" איך זה ממשיך?

אברהם: (אומר את המילים ללא המנגינה)

Wir hätten dich sonst sehr vermisst...

"אחרת היית חסר לנו מאד..."

Wie schön, dass du geboren bist, wir hätten (מנסה לשיר) **רות:**
dich sonst sehr vermisst...

לחיך, אבא. לכבוד יום ההולדת שלך.

(הם משיקים כוסות, רות פונה למזוג עוד יין).

אברהם: אכלת משהו? אל תשתי על קיבה ריקה.

רות: כשאני חושבת על זה לא אכלתי כלום מאתמול, מצד שני למה לטרוח

לאכול?

אברהם: תגידי, מה יש לך?

רות: אולי באמת תעשה לי איזה סנדוויץ' אבא, רק כדי שהאלכוהול ירד טוב

יותר. התגעגעתי לסנדוויצים שלך (אברהם קם) עם הרבה בשר לא כשר.

Mit Schweinefleisch. Hast du überhaupt so was da?

עם נקניק חזיר. יש לכם בכלל דבר כזה כאן?

Mit all diesen Fotos hier wird selbst Schweinefleisch
koscher ...

עם כל הצילומים האלה גם נקניק חזיר ייהפך ל"כשר"...

אברהם: תתנהגי יפה. שמעת.

Möchtest du auch was essen, Bienchen? Eine
Kleinigkeit?

רוצה גם, בינכין (שם חיבה שפירושו דבורה קטנה)? משהו קטן לאכול?

סבינה: (מנשקת אותו בהפגנתיות מעודנת)

Nein danke, Bärchen.

לא תודה, בארייכן (דוב קטנטן).

רות: (באירוניה) מקסים.

(אברהם מביט בה מעווה את פניו לעברה ויוצא לכיוון המטבח הפתוח לסלון).

(שתיקה- רות בוחנת את סבינה).

Ich möchte mich für alles entschuldigen, für das Einsteigen
und alles andere.

אני מתנצלת על הכול, סליחה. כל הכניסה הזאת והכול.

Es kam ziemlich überraschend, aber ich nehme die
Entschuldigung an. **סבינה:**

זה בהחלט היה מפתיע אבל ההתנצלות מתקבלת.

(פאזזה. סבינה עוברת לפעילות- מביאה סדינים למיטה לרות או מסדרת

צילומים).

Was sind das für Fotos? **רות:**

מה זה כל הצילומים האלה?

Die sind für eine Fotoausstellung bestimmt, die von der
Jüdischen Gemeinde für Ihren Vater organisiert wird. **סבינה:**

זו תערוכת צילומים שהקהילה היהודית מממנת לכבוד אבא שלך.

רות: (מחפשת מילים כשמדברת) Von der Jüdischen Gemeinde?

הקהילה היהודית?

סבינה: Ja, er ist der Gemeinde hier sehr verbunden.

כן, הוא מאד מחובר פה לקהילה.

רות: Klingt schrecklich langweilig, mit der Gemeinde verbunden zu sein. Was denken Sie dazu?

נשמע משעמם מאד להיות מחובר לקהילה. ואיך את מסתדרת עם כל זה?

סבינה: Manchmal finde ich es seltsam...Aber auch sehr

interessant.

לפעמים מוזר. .. אבל גם מאד מעניין.

רות: Nicht so seltsam...

Weisst du... Entschuldigung...**Wissen Sie**, dass er orthodoxer Jude war und ein schwarzes Käppchen trug, als wir Kinder waren?

לא כל כך מוזר. את יודעת...סליחה, היא יודעת (גוף שלישי- צורת נימוס)

שהיינו קטנים הוא היה אורתודוכס דתי עם כיפה שחורה?

סבינה: Ja, das hat er mir erzählt.

כן, הוא סיפר לי.

רות: Und dann hat er mit der Religion Schluss gemacht und wurde der Superfreak von Tel Aviv. Lange Haare, lief in einer Jalabiyah herum ... Er will sich immer ändern ... Will alles immer tauschen ...alles.

ואז הוא עזב את הדת לגמרי, הפך לסמל הפריקיות בתל אביב. שיער ארוך, התרוצץ בגלבייה... הוא מאד אוהב להשתנות...רוצה תמיד להחליף ... הכול...

סבינה: (מבליגה) Hauptsache, dass die Religion ihm jetzt gut tut.

העיקר שהדת עושה לו טוב עכשיו.

פאוז

רות: Da leben Sie also mit einem Juden zusammen, der dazu

noch alt und manchmal religiös ist ...

אז את חייה בעצם עם יהודי, זקן ולפעמים דתי...

סבינה: (מתפרצת בלחש כדי שאברהם לא ישמע)

Sagen Sie mal, warum sind Sie eigentlich hier? Was

ist los? Mir können Sie nichts vormachen mit der

Geschichte über seinen Geburtstag.

תגידי למה באת לפה? מה קרה? עליי זה לא עובד כל הסיפור הזה שלך על

היום הולדת.

(רות שותקת ובוהה בה)

Wenn Sie nur gekommen sind, um Ihren Frust an

ihm auszulassen, rate ich Ihnen dringend, das

woanders zu machen. Verstanden?

אם באת לכאן להוציא עליו את העצבים שלך, כי ככה זה נראה, אז תעשי את

זה במקום אחר, הבנת?

רות: Er ist mein Vater, ich hab das Recht meinen Frust an ihm

auszulassen.

זה אבא שלי, מותר לי להוציא עליו מה שבא לי.

פאוז

Morgen findet eine Feier statt, die sehr wichtig für ihn ist. **סבינה:**

Der Oberbürgermeister kommt ... Seien Sie ein

bisschen nett zu ihm.

יש לו אירוע חשוב מאד מחר. ראש העיר יהיה... תהיי עדינה איתו.

Mischen Sie sich nicht ein.

רות:

אל תתערבי.

Und wie ich mich einmischen werde. Ihr Vater musste im **סבינה:** letzten Jahr eine Menge ärztlicher Untersuchungen über sich ergehen lassen.

אני ועוד איך יתערב. אבא שלך היה בהמון בדיקות בשנה האחרונה.

Und? Ist er krank? **רות:**

ו- ? הוא חולה במשהו?

Er hat manchmal Schmerzen in der Brust. So was ist ganz **סבינה:** schön stressig. Er ist ja nicht mehr der Jüngste ...

יש לו כאבים בחזה. זה מלחיץ. הוא כבר לא צעיר...

Und jetzt? Es geht ihm doch gut, oder? **רות:**

ועכשיו? הכול בסדר איתו, לא?

סבינה: Ja.

כן.

Sehen Sie? Er muss immer im Mittelpunkt stehen. **רות:**

את רואה? הכול חייב תמיד להיות סביבו.

Nach dem, was ich hier mitgekriegt habe, müssen Sie **סבינה:** auch immer im Mittelpunkt stehen.

מהמעט שראיתי פה, גם אצלך הכול סביבך.

ja, das liegt in unsere Familie. **רות:**

כן, זה כנראה אצלנו במשפחה.

Ich lasse nicht zu, dass Sie plötzlich hier auftauchen und **סבינה:** uns alles kaputt machen. Ich warne Sie.

אני לא אתן לך שתבואי פתאום ותהרסי לנו הכול. אני מזהירה אותך.

Was mache ich denn kaputt? Das gemütliche Liebesnest, **רות:** das ihr euch gebaut habt?

להרוס את מה ? את הקן החמים והקטן שבניתם?

(מעיפה צילומים מהשולחן)

סבינה: (תופסת את היד של רות בחוזקה)

Ich schmeiße Sie raus.

אני אעיף אותך מהבית.

רות: (משתחררת מהאחיזה)

Das wird mein Vater nicht zulassen.

אבא שלי לא ייתן לך.

סבינה: Ihr Vater weiß, was gut für ihn ist. Er vertraut mir blind.

אבא שלך יודע מה טוב לו. הוא סומך עלי בעיניים עצומות.

אברהם: (מציץ מהמטבח)

Alles in Ordnung?

הכול בסדר?

סבינה:

Ja, alles bestens.

כן, הכול מצוין.

(אברהם חוזר למטבח. סבינה מרימה את הצילומים מהרצפה).

Sie sind Anwältin, nicht wahr?

רות:

את עורכת דין, נכון?

סבינה: Ja.

כן.

Das sieht man sofort.

רות:

רואים מיד.

Ihr Spezialgebiet sind Menschenrechte, stimmt's?

בזכויות אדם, לא?

Allerdings, Menschenrechte.

סבינה:

כן, זכויות אדם.

Ich habe Ihren Namen im Internet gegoogelt, Sie sind eine **רות:**
der besten auf Ihrem Gebiet.

הקלדתי את השם שלך באינטרנט, את אחת מהטובים.

Aha, sehr schön. Jetzt versuchen wir es mit **סבינה:**
Komplimenten?

אהה, יופי. אז עכשיו הגענו למחמאות?

Dort stehen noch ein paar interessante Sachen über Sie...**רות:**

כתוב שם גם עוד כמה דברים מעניינים...

Ja? Was denn zum Beispiel? **סבינה:**

כן? כמו מה?

Raten Sie mal ... **רות:**

תנחשי...

סבינה שותקת במופגן.

Es heißt dort unter freiwilligen Aktivitäten, dass Sie
sehr aktiv in der Gemeinde sind ...nicht die Jüdische
Gemeinde!

היה כתוב שם כעיסוק בשעות הפנאי, שאת מאד פעילה למען הקהילה...אבל

לא הקהילה היהודית...

Wie bitte? **סבינה:**

סליחה?

Auch die Schwul-Lesbische Gemeinde **רות:**

verdient Anerkennung ... Da ist ja nichts Schlimmes
dabei.

Trotzdem ist das irgendwie gegen die Natur ...

גם לקהילה ההומו לסבית מגיעה הכרה... לא שיש משהו רע בזה, למרות שאם

חושבים על זה לעומק זה דיי נגד הטבע.

Man merkt, dass Sie aus dem Nahen Osten kommen. Bei **סבינה:**
 euch darf Sex nur stattfinden, um Kinder zu machen

רואים שאת באה מהמזרח התיכון. אצלכם, סקס חייב תמיד להיגמר בילדים.

Ja, die wir hinterher in irgendeinem **רות:**
 Krieg opfern.

כן, ילדים שאחר כך אנחנו מקריבים באיזה מלחמה.

Nicht nur ihr... **סבינה:**

זה לא רק אתם...

Da vergeht einem die Lust, Kinder zu kriegen, finden Sie **רות:**
 nicht?

דיי מוציא את החשק לעשות ילדים, לא?

פאוזה

Sag mal, was willst du eigentlich? **סבינה:**

תגידי, מה את בעצם רוצה? (פונה בגוף ראשון- du)

Cool, jetzt können wir uns endlich duzen. **רות:**

איזה יופי. עכשיו נוכל סוף סוף לדבר בגוף ראשון?

Nein, können wir nicht. Noch irgendwelche Fragen? **סבינה:**

לא, לא נוכל. עוד שאלות?

רות: Nein.

לא.

Dann ist es ja gut ... **סבינה:**

Und **Sie**? Sollen wir mal ein bisschen über **Sie** reden? Was
 machen Sie denn so – abgesehen davon, dass Sie bei anderen
 Leuten nachts durchs Fenster einsteigen?

טוב מאד... (פאוזה) ואת? אולי נדבר קצת עליך? מה היא עושה חוץ מלהיכנס

לאנשים מהחלון באמצע הלילה? (בגוף שלישי-sie)

Sie ...was machen Sie ... Was ich mache? Ich bin **רות:
auch Fotografin. Aber niemand mag meinen Stil . Da
ist zu viel Gewalt drin.**

*היא...מה היא עושה?(לועגת לפנייה הנימוסית) ...מה אני עושה? אני גם
צלמת. אבל אף אחד לא אוהב את הסגנון שלי - הוא אליים מדי.*

Gewalt? Wirklich? Sie? Nicht zu glauben ... **סבינה:**

אליים? באמת? את? לא להאמין...

Ich bin gerade dabei, mich zu spezialisieren ... (מתעלמת) **רות:**
Ich begleite einen Pressefotografen bei der Arbeit. Einen ... wie
sagt man? ... Konfliktreporter.

*כרגע אני מתמחה...מלווה של צלם עיתונות בעבודה בשטח, איך אומרים? צלם
שטח.*

סבינה: Wow

וואו.

Sie ahnen gar nicht, wie „wow“ das ist. All das, was man **רות:**
normalerweise "Leben" nennt, verliert an
Bedeutung... Waren Sie mal in Israel ?

*אין לך מושג עד כמה וואו, כל העסק הזה שנקרא חיים מאבד משמעות...
היית בארץ פעם?*

סבינה: Nein, bisher noch nicht.

לא, עוד לא יצא לי.

Da haben Sie nicht viel versäumt. **רות:**

זה בסדר, לא הפסדת כלום.

Ihr Vater sieht das anders. **סבינה:**

אבא שלך לא חושב ככה.

Tatsache ist, dass er hier lebt und nicht dort. **רות:**

עובדה שהוא פה ולא שם.

Er liebt Israel.

סבינה:

הוא אוהב את ישראל.

Es ist sehr bequem in Deutschland zu leben und Israel zu lieben. In Israel ist das alles nicht so einfach.

רות:

זה מאד נוח לחיות בגרמניה ולאהוב את ישראל. בישראל הכול לא כל כך נוח.

Wie viel Wut in Ihnen steckt.

סבינה:

כמה כעס יש בכך.

Eher Kritik. Wir haben es geschafft, ein wunderschönes

רות:

Land in kürzester Zeit zu zubauen, und das ist

traurig.

"ארץ אוכלת יושביה"

Aus dem Alten Testament "Ein Land, das seine Bewohner frisst". Oder das von den Bewohner gefressen wird – Alles wird mit Mauern und Straßen und Häusern zugestrichelt. Wir vergewaltigen das Land mit Beton.

הרבה ביקורת יש לי. הצלחנו למלא בבנייה ארץ יפיפייה במעט מאד זמן, זה עצוב. "ארץ אוכלת יושביה" - זה מהתנ"ך. ארץ שאוכלת את יושביה או אולי יושביה אוכלים אותה. תלוי איך מסתכלים על זה. את הכול אנחנו מכסים בחומות, כבישים ובתים.

אנחנו אונסים את האדמה בבטון.

(אברהם מציץ מהמטבח שומע את סוף המשפט).

Wer wird vergewaltigt?

אברהם:

את מי אונסים?

רות: Israel ... את ישראל...

Sie übertreibt, wie üblich.

אברהם:

היא מגזימה כרגיל.

מה יש לך?

רות: אתה ברכת משם. לא אני.

(אברהם מניד בראשו כרוצה להגיד דבר מה, אך שב וחוזר למטבח)

Ah, ich kann Ihnen sogar was zeigen. Von einer

רות:

Ausstellung. Eines meiner Fotos.

אה, בעצם יש לי מה להראות לך. מתערוכת צילומים. צילום שלי.

(קמה ומוציאה פוסטר חצי גיליון מגולגל קצת מקומט ונראה שמלווה אותה

בקביעות. פותחת אותו ומתגלה גופות שתי נשים שאחת מהן זאת רות באקט

מיני בוטה, הצילום הוא לא מחמיא אך מושך את העין כאילו מבויים אך

ריאליסטי ומואר עד כאב)

זאת אני.

Das bin ich.

Wie finden Sie das?

רות:

איך זה?

Ein sehr starkes Foto.

סבינה:

זה מאד חזק, הצילום הזה.

Würde so was hier ankommen? In Israel mag man diese Art **רות:**

von Kunst nicht. Die Leute wollen nur Reality-

Shows.

יאהבו כאלה עבודות כאן? בארץ אנשים לא רוצים לראות אומנות כזאת רק

ריאליטי.

Es ist sehr krass. Fast pornographisch.

סבינה:

זה מאד בוטה. כמעט פורנוגרפי.

Na, dann hab ich ja doch was Deutsches in mir.

רות:

אה, אז בכל זאת נשאר לי משהו מגרמניה.

Das ist also Deutschland für Sie? Pornographie?

סבינה:

זה מה שגרמניה בשבילך? סרטים כחולים?

Nicht nur. Auch BMW, Waschmaschinen, Fussball, **רות:**
Zyklon B ... Die Deutschen sind tatsächlich Spitze -
auf vielen Gebieten, nicht?

Dann, wie finden Sie Deutschland?

לא רק. גם ב.מ.וו., מכונות כביסה, ציקלון בי... הגרמנים בהחלט מובילים,
בהרבה תחומים, לא?
אז איך גרמניה בעיניך?

Und warum haben Sie gerade dieses Foto mitgebracht? **סבינה:**

אז למה דווקא הצילום הזה פה איתך?

רות: Weil Ich es schön finde.

כי אני חושבת שהוא יפה.

Gehören Sie dann nicht auch in irgendeiner Weise zur **סבינה:**
Schwul-Lesbischen Gemeinde?

אם כך את לא שייכת במובן מסויים לקהילה ההומו-לסבית?

Nein, Gott im Himmel ... Gemeinden gehen mir **רות:**
sowieso auf die Nerven.

Wie finden Sie Deutschland?

לא, חס וחלילה – כל הקהילות עולות לי על העצבים בכל מקרה. אז איך
גרמניה בעיניך?

Schön. mehr oder weniger, würde ich **סבינה:**
sagen...

יפה, פחות את יותר הייתי אומרת...

Ich meine, lieben Sie Deutschland, sind Sie stolz darauf? **רות:**

התכוונתי האם את אוהבת את גרמניה, האם את גאה בה?

Lieben schon, aber stolz darauf sein – das zu sagen, **סבינה:**
würde mir in eurer Gegenwart schwer fallen...

אוהבת כן , גאה זה קצת קשה לי יותר להגיד , לידכם ...

In unserer Gegenwart? **רות:**

(מסתכלת לכיוון המטבח איפה שאברהם נמצא)

Warum? *למה?*

Es gibt doch einiges, wofür wir Deutschen uns schämen **סבינה:**
müssen.

בכל זאת יש לנו , הגרמנים כמה דברים להתבייש בהם .

רות: (ממשיכה להסתכל עליה ואומרת בקול לאבא במטבח)

Nicht zu glauben.

אני לא מאמינה .

אבא , גם לה מכרת את הקטע של "אני יהודי" וכאלה?

(אברהם נכנס מופתע עם מגש ועליו סנדוויצ'ים).

אברהם: אני באמת מרגיש יהודי .

רות: בסדר אבל אולי תגלה לה שהפכת ליהודי , ותתחלק איתה באשמה. זה לא

קל לסחוב לבד זיכרון שישה מיליון על הגב, תאמין לי .

אברהם: אל תתערבי .

Hier sind die Papa-Sandwiches. Die mit dem Schinken sind für
euch

הנה סנדוויצ'ים אבא , זה שלכן עם הנקניק . (סנדוויצ'ים גדולים ומוגזמים) .

Der Schinken ist wirklich einmalig hier. Die Deutschen **רות:**
können mit Fleisch umgehen, "Aba" ... Mir läuft
schon beim Anblick das Wasser im Mund
zusammen.

Und wie ist es mit dir? Liebst du Deutschland?

אין דבר כזה כמו הנקניקים בגרמניה . גרמנים יודעים לטפל בבשר , אבא...
הריר כבר נוזל לי מהפה שאני רק מסתכלת על זה.

ואתה , אתה אוהב את גרמניה?

אברהם : Ich bin hin- und hergerissen

קרוע. בין פה לשם

קרוע. בין פה לשם. זה הגורל שלי.

רות: קרוע? זה בדיוק מה שאתה אוהב. אתה מסתובב פה עם כיפה, אתה בקשר עם הקהילה היהודית אבל עושה לי סנדוויץ' עם נקניק חזיר וחיי עם גרמניה לא יהודייה.

Ich hab dich gefragt, ob du Deutschland liebst?

אברהם: ich liebe und hasse.

אני אוהב ושונא.

תשאירי אותה מחוץ לזה.

רות: מתחמק כרגיל.

לאהוב את גרמניה . שנים היה לי קשה להגיד את זה, אפילו רק לחשוב על זה – שאני אוהבת את גרמניה. יש רגע בנחיתה שרואים מהמטוס את כל הירוק הזה של מינכן – אז אני בוכה.

Wissen Sie, dass ich in München geboren bin? Alles

ist so schön hier. Ich habe das Gefühl, als käme ich

nach Hause.

את יודעת שכאן נולדתי, במינכן? הכול כל כך יפה כאן. אני מרגישה כאילו חזרתי הביתה.

(לאברהם) כאילו חזרתי למקום שבו יכולתי אולי לחיות חיים נורמאליים.

Ich war drei Jahre alt, als wir Deutschland verließen, aber ich

habe immer noch Heimweh.

Hier wird alles recycelt, Plastik, Papier, Müll, Zähne, Haare – das beruhigt mich. Dieses Gefühl, dass etwas gegen das Loch im Ozon getan wird.

*הייתי בת שלוש כשעזבנו את גרמניה, אבל אני עדיין מתגעגעת.
פשוט כאן ממחזרים הכול פלסטיק, נייר, זבל, שיניים, שערות. זה מרגיע אותי.*

נותן לי להרגיש שיש קונטרה לחור באוזן

(רות חוזרת לסנדוויץ', סבינה מסמנת לאברהם לחוסר שפיות)

רות: Ich hab gesehen, was du gemacht hast!

ראיתי מה שעשית.ראיתי.

(סבינה קמה לוקחת את העיתון שעל השולחן)

סבינה: Ich gehe jetzt schlafen.

אני הולכת עכשיו לישון.

(רות חוטפת את העיתון)

Von wann ist diese Zeitung?

רות:

ממתי העיתון הזה?

Von morgen, die haben wir gerade.....

סבינה:

מאתמול, הבאנו עכשיו...

רות: Entschuldige...

סליחה.

אה. הנה תמונה שאמיר, הצלם שאני עובדת איתו צילם.

Hier ist ein Foto, das Amir gemacht hat – der Fotograf, mit dem ich zusammen arbeite.

הייתי שם .

אברהם: איפה היית?

(מסתכל בתמונה בעיתון)

בשטחים?

(מתקרב לחבק אותה)

רות: לא, אל תתקרב אליי . באתי לברר דברים לא להתחבק.

אברהם: לברר מה?

שתיקה

מה זה? אפשר לראות? (מצביע על הפוסטר המגולגל).

רות: לא (מצמידה את הפוסטר אליה).

אברהם: מה יש לך?

(רות שותקת)

אברהם: את רוצה לברר דברים, הבנתי...תראי, אולי נדחה את זה כל זה למחר בבוקר? לא התראינו המון זמן, אני קצת שתוי, את מלאת אגרסיות - יש הרבה פערים להשלים. את נראית לי גמורה וסבינה בכלל לא כל כך מבינה מה קורה.

Du gehst jetzt ins Bett. Du siehst völlig erschöpft

aus! Gute Nacht!

Gute Nacht. **סבינה:**

לילה טוב ..

רות: לא בשבילך באתי, באתי בשבילה.

אברהם: מה זאת אומרת?

רות: לך עוד לא סלחתי.

Entschuldigen , dass wir Hebräisch sprechen.

Da sind noch ein paar Fotos, die ich gemacht habe, von den

besetzten Gebieten.

סליחה שאנחנו כל הזמן מדברים בעברית.

הנה עוד שצילומים שאני צילמתי. מהשטחים הכבושים.

Die besetzten Gebiete?

סבינה:

Habt ihr darüber gesprochen?

השטחים הכבושים? על זה דברתם ?

רות : Ja, genau,

השטחים...

Krieg, wann ist bei uns kein Krieg, Aba?

כן, השטחים, מלחמה, מתי אין אצלנו מלחמה, אבא ?

Abraham hat mir vom ersten Libanonkrieg erzählt. **סבינה:**

Furchtbar ...

אברהם סיפר לי קצת על מלחמת לבנון. נורא...

רות: אברהם? (פאזזה) גם פה קוראים לך ככה ? אמרת לה פעם את השם

האמיתי שלך?

אברהם: רות, אני מבקש שתפסיקי.

רות: למה? היא בטח תשמח לשמוע שאתה גרמני בדיוק כמוה.

Hat er dir mal gesagt, wie er wirklich heisst? seinen richtigen

Namen.

הוא אמר לך פעם איך באמת קוראים לו? השם המקורי שלו?

Welchen Namen? **סבינה:**

איזה שם?

אברהם: אני מבקש שתפסיקי.

רות: Warum? Ernst. Er heißt Ernst und stammt aus

einer protestantischen Familie, die im Krieg aus der Kirche

raus ist, weil sie an Hitler glaubte.

ארנסט. קוראים לו ארנסט. והוא בן למשפחה פרוטסטנטית שיצאה

מהכנסייה בזמן המלחמה, לאור משנתו של היטלר.

אברהם/ארנסט: בשביל זה באת? להרוס לי הכול?

Was? **סבינה:**

מה?

אברהם: Es stimmt, was sie sagt. Aber mein Übertritt ist schon so lange her, ich bin längst nicht mehr Ernst ...

זה נכון. התגירת מוזמן, כך שאני ממש כבר לא ארנסט...

רות: Interessant, er ist längst nicht mehr Ernst ... Du bist doch als Ernst geboren, also musst du doch noch ein bisschen Ernst sein.

מעניין, הוא כבר ממש לא ארנסט... אבל נולדת ארנסט, זה כבר עושה אותך גם לארנסט (בגרמנית ארנסט זה גם רציני), לפחות לקצת ארנסט/רציני. אם היית עושה ניתוח לשינוי מין והיית חי עם מישהו, לא היית מספר לו את זה? אתה מוציא אותי מדעתי.

Ist das wahr?

סבינה:

זה נכון?

אברהם: Ja.

כן.

רות: אברהם, חתיכת שם בחרת לך. כאבי האומה היהודית.

סבינה: Das ganze Getue mit den Feiertagen und den Verboten und dem Schabbat in der Synagoge und der Jüdischen Gemeinde, wo du mich überall hingeschleppt hast? Ich beschäftige mich mit dem Judentum, und deine Familie ist überhaupt nicht jüdisch? Mein Gott ...

אז מה זאת כל האובססיה שלך לגבי חגים, איסורים, שבתות בקהילה היהודית שסחבת אותי אליהן? אני הולכת ללמוד יהדות ובעצם אין לך יהודי אחד במשפחה? אלוהים...

אברהם: Aber ich bin einer. Ich fühle mich wirklich als Jude.

אבל זה מי שאני. אני מרגיש יהודי, באמת.

רות: מה, גם אותה רצית לגייר?

אברהם: אולי תשתקי כבר?

סבינה: (לאברהם) Darüber sprechen wir noch, wenn wir unter uns sind.

על זה נדבר מאוחר יותר, בארבע עיניים...

רות: Warum?

למה?

סבינה: Wenn du nicht dabei bist!

כשאת לא תהיי בסביבה!

Ich hoffe, das ist das einzige, was ich nicht von dir wusste.

אני מקווה מאד שזה הפרט היחיד שאני לא הייתי מודעת אליו.

פאוז

Weißt du was, eigentlich macht mir das die Sache leichter.

אתה יודע מה, זה אפילו עושה את זה יותר קל.

Wie? leichter? **רות:**

מה עושה את זה יותר קל?

Die Tatsache, dass er **סבינה:**

העובדה שהוא ...

(מחפשת את הניסוח ההולם)

übergetreten ist

התגייר.

Das kann nicht leicht sein. **רות:**

זה לא יכול להיות שהגיור עושה את זה יותר קל.

Stimmt, Sie haben Recht. Eher die Tatsache, dass er **סבינה:**

Deutscher ist.

טוב, צודקת. העובדה שהוא גרמני.

Deutscher ist er so wie so. Sie meinen, dass er Aries ist? **רות:**

הוא גרמני בכל מקרה, התכוונת שהוא ארי?

סבינה: Also wirklich, diese Provokationen brauche ich mir nicht anzuhören.

באמת, אני לא צריכה לספוג את הפרובוקציות שלך יותר.

רות: Also was macht es leichter? Dass niemand in unserer Familie umgekommen ist?

אז מה עושה את זה יותר קל? זה שאף אחד לא נרצח אצלנו במשפחה?

סבינה: Nein! Dass er kein geborener Jude ist, macht es mir leichter, mit der Vergangenheit fertig zu werden, aber es stört mich nicht, dass er Jude geworden ist. Hören Sie schon auf, den Nazi in mir zu suchen.

לא! התכוונתי שזה שהוא לא יהודי במקור עושה לי את זה יותר קל להתמודדות אבל זה לא מפריע לי שהוא יהודי עכשיו. תפסיקי לחפש את הנאצית שבי.

רות: Ich suche gar nichts, ich finde.

אני לא מחפשת כלום, כבר מצאתי.

אברהם: אם באת לפגוע בה, אני לא אתן לך.

רות: מה הבעיה? זה מרגיע אותה לגלות שאתה גרמני-

.Du bist ein reiner Deutscher

אתה גרמני טהור.

זה הכול בסדר, הרי שלושתנו מאותו מוצא- הרוצחים הגדולים בהיסטוריה.

Wir stammen ja alle drei von den Tätern ab.

הרי שלושתנו שייכים למקריבים.

Komm, umarmen wir uns.

בואו, נתחבק

(היא אוספת אותם לחיבוק ובפתאומיות מנשקת את סבינה נשיקה ארוטית.)

סבינה מופתעת ואז נאבקת איתה רות נרתעת. סבינה קופאת במקום מסתכלת

על רות, אברהם מחבק את סבינה).

אברהם: (מופתע וכועס) תעופי מהבית, עכשיו.
(סבינה בוחנת את רות)

אברהם: אחרי זה את תתנצלי כמו תמיד אבל עכשיו את הולכת.
(לוקח את התיק של רות ואת רות לכיוון הדלת)

Ich bringe sie ins Hotel.

אני אקח אותה למלון.

רות: (מאבק פיזי) עזוב אותי. נו, אבא תעזוב!

Entschuldige, Sabine, es tut mir Leid, wirklich.

סליחה סבינה, באמת סליחה.

ההורמונים משגעים אותי. אני בהריון ומסובבת לגמרי.

אברהם: את בהריון?

(שתיקה)

אז זה כל העניין?

בגלל זה באת?

Sie ist schwanger, ich glaub es nicht.

היא בהריון, אני לא מאמין.

איך? מה? ממה? ממי?

רות: יש אבא! אל תדאג הוא אפילו יהודי, קצת צעיר או שאני קצת מבוגרת
אבל הוא אפילו שמח.

אברהם: רגע, אז את רוצה את התינוק?

רות: כן, לפחות מאד רציתי.

אברהם: (בחשש) זה טוב, לא?

רות: אם זה היה כל כך טוב לא הייתי פה.

אברהם: זאת סתם פאניקה, זה יעבור...את כבר לא צעירה כל כך, הגיע הזמן.

Nimm es ihr nicht übel ... Die Hormone ...

אל תכעסי עליה היא ... ההורמונים...

אני לא מאמין, את בהריון.

אני הולך להיות סבא.

Darauf müssen wir einen trinken

לכבוד זה חייבים לעשות לחיים.

(מוזג כוסות)

לחיים,

zum Wohl, auf das Baby?

לבריאות לחיי התינוק.

תינוק או תינוקת?

רות: עוד לא יודעת. זאת אחת הבעיות.

אברהם: די עם הבעיות.

צריך גם לדעת מתי לשמוח. לחיים.

(סבינה לא משתפת פעולה קמה מהספה בכדי ללכת).

אברהם: היא נעלבה, תתנצלי בפניה על מה שעשית.

רות: Entschuldige, Sabine. Ich weiß nicht, was mit mir los war

סליחה סבינה. לא יודעת מה עבר לי בראש.

(סבינה לוקחת את התיק נגשת לדלת כניסה רות תופסת אותה).

רות: Entschuldigung, ich habe mich entschuldigt!

סליחה, בקשתי סליחה!

סבינה: Lass mich los ... Danke.

Ich habe genug, von dir und von ihm. Ich gehe jetzt ins nächste

Hotel.

תוריד את הידיים שלך ממני - תודה.

הספיק לי, ממך וממך. אני פשוט אלך למלון הקרוב.

רות: Ich bitte dich um Verzeihung. Wirklich. Von Herzen.

מכל הלב, שוב סליחה.

סבינה: Und was soll ich jetzt tun? Dir verzeihen? Die Frage ist

doch: Warum? Warum muss ich mir das alles

gefallen lassen? Mit welchem Recht hast du das eben gemacht?

אז עכשיו אני אמורה מה? לסלוח?

השאלה היא למה? למה אני צריכה לספוג את כל זה? באיזה זכות עשית לי את מה שעשית לפני רגע?

Warum? Das weißt du ganz genau. **רות:**

למה? את יודעת למה.

Nein, ich weiß es nicht! **סבינה:**

לא, אני לא יודעת!

Warum bist du überhaupt mit meinem Vater zusammen, wenn du...eigentlich... **רות:**

מה את עושה עם אבא את הרי בכלל

Sag's ruhig, das ist kein Schimpfwort. **סבינה:**

תגידי, זאת לא מילה אסורה...

... lesbisch bist und sogar öffen im Internet darüber **רות:**
sprichst.

לסבית שמצהירה על זה באינטרנט די בגלוי.

Dafür bist du von so weit hergekommen, um deinem **סבינה:**
Vater zu sagen, was du im Internet über mich gelesen hast?

בגלל זה באת כל הדרך הנה, כדי להגיד לאבא שלך משהו שקראת עליי באינטרנט?

רות: אתה יודע מכל זה?

אברהם: יודע מה? שסבינה חייתה עם אישה? ברור שידעתי.

So macht ihr das also? – ich meine, er ist alt, und du bist **רות:**
lesbisch ...

זה מין סידור כזה ביניכם? הוא זקן ואת לסבית...

Nein. Wir schlafen miteinander, wenn du das meinst. **סבינה:**

לא. אנחנו בהחלט עושים את זה. אם זאת הכוונה.

Wieso, ziehen Frauen dich nicht mehr an? **רות:**

נשים כבר לא מושכות אותך יותר?

Doch, aber wenn du mit einem Mann zusammen lebst, **סבינה:**

fühlst du dich dann nicht auch zu anderen Männern

hingezogen?

כן, אבל כשאת עם גבר את לא נמשכת לגברים אחרים?

Ich bin kein Beispiel, ich bin immer dazwischen... **רות:**

אני לא דוגמא. אני תמיד בין לבין...

Das geht allen so, bis man an irgendwas oder irgendwem **סבינה:**

hängen bleibt, wenigstens für eine gewisse Zeit.

Was hast du dir denn vorgestellt? Dass du deinem Vater nur zu sagen brauchst, ich sei lesbisch, damit er vor Staunen umfällt und zu deiner Mutter zurückkehrt? So naiv sollte man in deinem Alter nicht mehr sein ...

זה אותו דבר אצל כולם, עד הרגע שמשהו או מישהו גורם לך להישאר במקום אחד, לפחות לתקופה.

מה חשבת? שתבואי תספרי לאבא שלך שאני לסבית והוא ייפול מהכיסא ויחזור לחיות עם אמא שלך. את קצת מבוגרת מדי בשביל זה...

hast du Kinder? **רות:**

יש לך ילדים?

אברהם: אולי די.

רות: מה, אסור לשאול?

Entschuldigung, tut mir leid.

שוב סליחה .

סבינה: Nein, ich habe keine Kinder! Das hast du doch sicher auch im Internet gelesen. Die Kinder meiner Schwester genügen mir. Ich habe mich auf meine Karriere konzentriert.

לא, אין לי! בטח קראת גם על זה באינטרנט. החלטתי שמספיקים לי הילדים של אחותי. התמקדתי בקריירה.

רות: Ja, sie haben recht, ich hab im Internet ein Interview mit dir gelesen, es hat Stunden gedauert, bis ich das Deutsch kapiert habe ... Deutsch lesen habe ich nie gelernt. Meine Eltern wollten, dass wir nur mit Hebräisch aufwachsen.

כן, את צודקת. קראתי באינטרנט כתבה איתך, לקח לי שעות לפצח את הגרמנית... לא לימדו אותי לקרוא גרמנית. ההורים שלי רצו שנגדל על עברית. גנבתם לי את השפה עם הציונות הזאת שלכם.

Jedenfalls habe ich es gelesen, und ich finde deine Entscheidung keine Kinder zu kriegen sehr... mutig. Du bist überhaupt zu beneiden. Ich kann so was nicht. Bei uns ist es nicht üblich, dass eine Frau keine Kinder kriegt. Auch mit 60 versuchen es manche noch. Aber, war das nicht eine schwierige Entscheidung für dich?

בכל מקרה קראתי על זה ואני חושבת שההחלטה שלך לא לעשות ילדים מאד...אמיצה בעיני. את בכלל מעוררת קינאה. אני לא יכולה לעשות כמוך. אצלנו

אין דבר כזה, זה לא מקובל שבחורה לא תעשה ילדים. גם מישהי בת 60 היא עדיין מנסה.

אבל לא היה לך קשה להחליט דבר כזה?

In letzter Zeit ist mir manchmal der Gedanke gekommen, **סבינה:** dass ich es vielleicht doch hätte probieren sollen. Und das steht nicht im Internet.

בזמן האחרון עולות בי מידי פעם מחשבות, אולי בכל זאת הייתי צריכה לעשות ילד. וזה לא כתוב באינטרנט.

רות: אח או אחות גרמנים, מקסים... ואתה מה אתה אומר על זה?

אברהם: אני חושב שזה חשוב לאישה שיהיה לה ילד.

רות: וואו, לתרגם לה? אולי עדיף שלא...

Kinder passen nie in den Kram. Man muss sie (לסבינה) einfach kriegen, fertig.

ילדים מגיעים תמיד בזמן לא נוח. צריך פשוט לעשות אותם וזהו.

(פונה לאברהם)

ולגדל אותם ככה שידעו לאן הם שייכים.

Vielleicht. Aber für mich ist es ja schon zu spät... **סבינה:**

אולי. אבל בשבילי זה כבר מאוחר מדי ...

Warum zu spät, mit Viagra und ein paar Hormonen geht **רות:** alles.

למה מאוחר מדיי? עם ויאגרה וכמה הורמונים...הכול אפשרי.

לא יאומן.

Wenn es nicht klappt, kannst du mein Baby haben.

אם לא תצליחי אולי אני אתן לך את התינוק שלי.

Du spinnst ja komplett. **סבינה:**

את פשוט איבדת את זה לגמרי.

פאוזה

רות: Wenn ihr einen Sohn kriegt, lasst du ihn beschneiden?

אם יהיה לכם בן, תעשי לו ברית?

(סבינה ספק צוחקת ספק נחנקת)

אברהם: אולי תירגעי כבר.

רות : אולי תיתן לי רשימה של נושאי שיחה שמותר לי לדבר עליהם ?

Entschuldigung, zum fünften Mal

סליחה בפעם החמישית.

פשוט הברית, זה הנושא הראשון שרבנו עליו. אני והפרטנר שלי (מראה על הבטן).

Ich dachte, dass ihr vielleicht auch schon darüber
diskutiert habt.

אני חשבתי שאתם אולי גם שוחחתם על זה.

סבינה: Natürlich haben wir darüber geredet. Natürlich ist das
hier ein Thema

ברור ששוחחנו על זה. ברור שזה נושא אצלנו.

אברהם: ברית מילה זאת הברית בין האדם ואלוהים מאז זמנו של אברהם
אבינו.

Und außerdem ist es viel ästhetischer und sauberer.

וחוץ מזה זה הרבה יותר נקי ואסתטי.

רות: נקי ואסתטי? יש הרי מים וסבון. או שהיו לך בעיות היגינה לפני הברית?

סבינה: Gerade wir Deutschen dürfen uns darüber kein Urteil
anmassen, aus welchen hehren medizinischen Gründen auch
immer

*דווקא אנחנו הגרמנים לא יכולים להתערב בזה, גם לא מסיבות רפואיות אלה
או אחרות.*

Gerade wir Deutschen stecken unsere **רות:**
Nase ganz tief in diesen Thema hinein.

דווקא אנחנו הגרמנים דוחפים את האף שלנו עמוק לתוך ה"נושא".

Das ist die Schwangerschaft, sie streitet jetzt über alles **אברהם:**
und jedes.

זה מההיריון, את מסוגלת לריב עכשיו על כל דבר.

Das ist nicht die Schwangerschaft! **רות:**

כל פעם שיש לאישה משהו קיצוני להגיד אז הגברים אומרים שיש לה מחזור,
ביוץ או היריון.

אברהם: תמיד את צריכה להיות במרכז העניינים. להחזיק את כולם בביצים.
(רות מחפשת בעצבים צילום של ברית שראתה קודם מוצאת ומרימה – צילום
של טקס מאד סטרילי ומסודר אפילו התינוק נראה מרוצה).

רות : ככה אני לא הייתי מצלמת את זה. את הטקס הברית מילה הזה.

Ich hätte die Mutter fotografiert, die unter Tränen ihr Baby
übergibt. Ich hätte das Baby fotografiert, wie es vorher friedlich
schläft und nachher noch ganz im Schock vor Schmerzen
schreit.

אני הייתי מצלמת את האימא מוסרת את התינוק ובוכה.

אני הייתי מצלמת את התינוק יישן לפני ואז צורח מעלבון וכאב אחרי.

אני הייתי מצלמת את הגברים לוטשים עיניים כשהמוהל חותך לתינוק במין
הבעה של סיפוק כזה – מכניסים אותו... איך אומרים לאחוות השבט. מרגישים
שהם חלק ממשהו גדול וקדום שאין לו שם.

Diese Männer Zeremonie.

Weißt du, dass er sich mit 30 beschneiden ließ?

Ah, das hast du auch nicht gewusst? Also wirklich,

Aba...

את יודעת שהוא מל את עצמו בגיל 30 ?

מה, גם את זה לא ידעת? באמת אבא...

תגיד איך היה הסקס קודם? מה יותר עדיף? עם או בלי?

אברהם: תסתמי כבר את הפה שלך...

רות: Tu deinem Baby so was nicht an!

שלא תעיזי לסבך את הילד שלך עם כל זה !

סבינה: Das brauchst du mir nicht zu sagen – selbstverständlich

würden wir unser Kind nicht beschneiden lassen.

אני לא צריכה שאת תגידי לי - זה ברור שלא נעשה ברית.

אברהם: Warum ist das so selbstverständlich?

למה זה כל כך ברור ?

סבינה: Weil ich nie zum Judentum konvertieren wollte, sieh dir

doch an, wohin das führt

כי אין מצב שאני אתגייר, תראה לאן זה מגיע.

(מחווה על רות)

Und weil ich gegen die Beschneidung bin.

Im Moment weiß ich nicht einmal, wer und was du eigentlich

bist.

וכי אני נגד לעשות ביצוע ברית מילה. כרגע אני לא כל כך יודעת מי אתה ומה

אתה בכלל.

רות : Das macht gar nichts, wenn du nicht weißt, was er ist.

Nach jüdischem Glauben ist ein Kind jüdisch, wenn

die Mutter Jüdin ist, aber Du bist ja keine.

לא נורא אם לא תדעי מי או מה הוא. לפי הדת היהודית, התינוק יהודי רק עם

האימא יהודיה ואת בטוח לא יהודייה .

סבינה: Die Religion eines Kindes, das noch gar nicht geboren ist, interessiert mich jetzt nicht. Überhaupt gefällt mir diese ganze Debatte nicht ...

הדת של הילד שעוד לא נולד לי ממש לא מעניינת אותי כרגע. בכלל כול השיחה הזאת לא נראית לי...

Jetzt ist aber Schluss! Gehen wir schlafen.

מבחינתי הערב הזה נגמר. כדאי שנלך לישון.

(סבינה מתחילה לאסוף כלים וכוסות).

רות: ואם יהיה לי בן? אז מה תהיה הדת שלו? בטח יצא כמוני. אדם בלי שורשים.

(רות לוקחת לסבינה את היד ומניחה על הבטן שלה- כאישה אל אישה)

Dieses Gefühl, dass etwas in deinem Bauch heranwächst, das von dem Mann kommt, den du liebst und begehrt, dieses Ausgeliefertsein, das ist wunderschön. und macht mir solche Angst ... Ich sehne mich so sehr nach ihm.

התחושה הזאת שגדל לך משהו בבטן וזה של גבר שאת רוצה ואוהבת, זה הכי חשוף בעולם, הכי יפה. (שוקעת פנימה) הכי מפחיד... אני כל כך מתגעגעת אליו...

(בפתאומיות קמה לוקחת לסבינה את הכוסות מהמגש)

Niemand geht jetzt schlafen. Wir feiern Geburtstag.

אף אחד לא הולך לישון. אנחנו חוגגים היום היום הולדת.

אני רוצה לברך אותך- שתהיה לך שנה מרתקת. באיזה שהוא מקום אני עדיין אוהבת אותך, מאד.

הלוואי והיית קרוב יותר. נגיש יותר. הלוואי והיית קצת יותר אבא.

הלוואי שהייתי אחרת.

אברהם: הלוואי שתהיי יותר מאושרת.

(אווירה קלה של פיוס אברהם מחבק אותה).

Sie ist so dramatisch ... Schlägt dauernd um sich.

היא כזאת דרמטית... יורה לכל כיוון.

רות: Du trittst mit deiner Frau und zwei kleinen Kindern zum Judentum über, wanderst mit der ganzen Familie in ein gottverlassenes Land aus, . und du sagst, ich sei dramatisch?

אני דרמטית? אתה התגיירת, גיירת את אישתך ושני ילדים קטנים, גררת אותנו לארץ נידחת, ואתה מדבר איתי על דרמטיות?

סבינה: Moment, ihr seid beide übergetreten, auch deine geschiedene Frau?

רגע, שניכם התגיירתם, גם אשתך לשעבר?

רות: אישתך לשעבר? אתה עדיין לא גרוש.

אברהם: שלא תעזי להתחיל עם זה. (פונה לסבינה)

Ja, wir sind beide übergetreten. Ich habe mich voll und ganz mit diesem Volk identifiziert, mit diesem Glauben.

כן, זה מה שעשינו. הייתה לי המון הזדהות מוחלטת עם העם הזה, עם האמונה....

סבינה: Ihr seid beide Juden geworden?

Warum?

שניכם התגיירתם? למה?

אברהם: Wir wollten anders leben. Mit einer Vision.

חיפשנו דרך לחיות אחרת. לחיות עם חזון.

רות: מילה גדולה – חזון.

אברהם: כן, חזון. אני לא מפחד ממילים גדולות ...

Israel war ganz anders als heute. Kurz bevor du geboren wurdest, fuhr ich zum ersten Mal hin. Ein sonnenüberflutetes Land, die Leute unterhielten sich von Balkon zu Balkon, alles war so offen und frei. Durch Israel zu fahren war wie eine Achterbahn – von einer Mentalität zur anderen, von Bergen zur Wüste, von der Wüste zum Meer.

והכול בשלוש שעות...

Damals hatte ich das Gefühl, dass ich dort hingehöre. In Israel gab es alles, vor allem Hoffnung. Die aufrichtige Hoffnung, eine neue Welt zu schaffen. Und dazu noch diese Religion, das Judentum – mir tat sich eine ganze wunderbare Welt uralter Weisheit auf. Ich begriff, dass ich endlich eine Heimat gefunden hatte.

ישראל הייתה מקום אחר לגמרי מהיום. פעם הראשונה שהגעתי לארץ, זה היה בדיוק לפני שנולדת. הכול שטוף בשמש, מרפסות פתוחות, אנשים מדברים אחד עם השני, הכול על השולחן. זה היה מקסים. לנסוע בארץ זה היה כמו... רכבת הרים - ממנטאליות אחת לשנייה, מנוף הררי למדבר ועד לחוף הים. הרגשתי שייך. היה בישראל הכול והייתה בעיקר תקווה, תקווה אמיתית לברוא עולם חדש, אחר. ומעל כל זה הדת, היהדות – נפתח לי עולם שלם ומדהים של חוכמה עתיקה. הבנתי שמצאתי בית.

רות: דוס אתה כבר לא, עובדה (מצביעה על סבינה הלא יהודייה).

אברהם: אני לא שומר על כל תרי"ג המצוות אבל הדת בלב שלי.

רות: הדת הייתה כל כך בלב שלך שאני הייתי צריכה להתחפש. אני הייתי צריכה בתור ילדה בת שבע ללבוש חצאיות וגרביונים, לאכול כשר ולהתפלל כל בוקר תפילת שחרית.

Ich musste mit sieben Jahren jeden Morgen beten:

"ברוך שעשני כרצונו"

„Danke Gott, der Du mich nach deinem Willen erschaffen hast“.

Aber die Männer beten:

"ברוך שלא עשני אישה"

"Danke Gott, dass Du mich nicht als Frau erschaffen hast“.

Wirklich wunderbar.

אני בתור ילדה בת 7 הייתי צריכה להתפלל כל בוקר "ברוך שעשני כרצונו" אבל הגברים אומרים "ברוך שלא עשני אישה" באמת קסום.

Schade, dass dieser Satz nicht auf deinen Fotos erscheint. Ich musste ihn jeden Tag im Morgengebet sagen. aber mein Protest war, dass ich sagte:

"ברוך שלא עשני גבר"

„Danke Gott dass du mich nicht als Mann erschaffen hast.“

(Zu Sabine) Du als Feministin verstehst das, nicht wahr?

והמחאה שלי התבטאה בזה שאמרתי "ברוך שלא עשני גבר". בטח בתור פמיניסטית מוצהרת את מבינה אותי, לא?

אברהם: הראייה שלך היא כל כך מוגבלת, כל כך חד מימדית. התפילה הזאת מייצגת את הכבוד שהדת רוכשת ליכולות של האישה, יכולות שלגבר אין אותם. מאותה סיבה אישה לא מחויבת בכל תרי"ג המצוות כי היא בדרגה רוחנית גבוהה יותר.

רות: דרגה רוחנית גבוהה יותר? איפה הנשים בתמונות שלך? כמה פעמים שמעתי את השטות הזאת. אז בגלל זה אפשר לתקוע אותה בבית... לדאוג שתכנס להריון כל רבע שעה ואחרי שריצפת האגן שלה נמחקת לגמרי היא תגיע לרמה רוחנית כל כך גבוהה שהיא תוכל לעשות דג ממולא (גפילטא פיש) מתוך שינה.

אין לי כוח לכל הדתות היפות שמצדיקות דיכוי מכול סוג שהוא .

Was versteht ein kleines Mädchen wenn die Männer sagen: „Danke unser Gott, der Du mich nicht als Frau erschaffen hast.“

Damit sagt man ihr, dass sie ein Mensch zweiter Klasse ist. Und dafür muss sie Gott auch noch jeden Morgen danken.

מה אמורה ילדה קטנה להבין כשאומרים לה לומר כל בוקר "ברוך שעשני כרצונו" – מה שבעצם אומרים לה זה שהיא סוג ב' והיא גם צריכה להגיד תודה על זה כל בוקר.

אברהם: זה כל כך לא נכון. הגבר שר לאשתו את השיר "אשת חייל מי ימצא" (zu Sabine) Ich habe dir das einmal übersetzt. Dieses Lied wird am Freitagabend vor dem "Kiddusch" gesungen, und es preist die Tüchtigkeit der Frau und all die anderen Fähigkeiten, die sie auszeichnen.

תרגמתי לך את זה. השיר ב"קידוש" ביום שישי שמהלל את עבודות האישה והיכולות שלה.

זה שיר מדהים מלא כבוד לאישה.

Ein wunderbares Lied zu Ehren der Frau.

רות: אתה באמת מתכוון לזה?

Hör mal zu!

(רות שרה לסבינה את השיר "אשת חייל")

schön nicht? Ich liebe dass auch. Soll ich Übersetzan?

„Die ideale Frau, wer wird sie finden. Ihr Wert ist mehr als Edelsteine". Und dann so ein langs Lied über alle diese Sachen, die sie als Frau machen muss. Wäschen, geld verdienen, Kinder erziehen...alles

יפה, נכון? אני אוהבת את השיר הזה גם. לתרגם לך? האישה האידאלית מי ימצא אותה. הערך שלה גדול יותר מאבני חן. ואז שיר מאד ארוך על כל הדברים שהאישה הזאת צריכה לעשות. לנקות, לפרנס, לכבס, לחנך ילדים...הכול

אישה אידאלית בתנאי שהיא מצליחה להיות "אשת חיל" שדואגת לכולם רק לא לעצמה...

ואז אחרי שה"אשת חיל" שלך הלכה אחריו לארץ זרה - עזבה הורים, דת, זהות, לימודים...הכול! פתאום ה"אשת חייל" קמה בוקר אחד ומגלה שממנה לא נשאר הרבה ובעלה הרגיש הלך לפתח דיאלוג במולדת עם אישה צעירה ממנה....

פאזזה

אברהם: אמא לא הלכה אחרי לארץ אחרת, החלטנו ביחד.

Wir haben das gemeinsam beschlossen.

אמא לא הלכה אחרי לארץ אחרת, החלטנו ביחד.

רות: כן, בטח! היא אהבה אותך והלכה אחריו. ככה זה הטבע שלנו, הנשים. הנאמנות העיוורת הזאת.

ואתה אומר לי לשמוח על ההיריון הזה? אני מנסה, באמת, אבל כל הזמן נדמה לי שהכול מניפולציה ובעצם גם אני אהפוך ל"אשת חייל" כזאת שתישאר לבד בסוף... (בוכה)

Entschuldigung, wo ist die Toilette?

סליחה, איפה השירותים?

סבינה: Da!

שם.

(רות יוצאת סבינה חוזרת ומביטה עליו).

Gibt es vielleicht noch etwas, was ich wissen sollte? **סבינה:**

יש עוד משהו שאני צריכה לדעת?

שתיקה

Warum hast du mir das alles nie gesagt?

למה לא סיפרת לי את כל זה?

Ich weiß nicht. **אברהם:**

לא יודע.

Hier geht es ja nicht um irgendein Detail, das man zu erzählen vergisst. **סבינה:**

זה לא איזה פרט ששוכחים ככה.

Ich weiß, aber ich hab es dir am Anfang nicht gesagt, **אברהם:**
und danach war es schon zu spät.

אני יודע, אבל לא סיפרתי בהתחלה ואחרי זה, זה היה נראה לי מאוחר מדי.

פאזזה

Als wir uns kennen lernten, habe ich versucht, vieles zu vergessen und neu anzufangen.

כשהכרנו ניסיתי לשכוח המון דברים, להתחיל מחדש.

(מסתכל על סבינה)

Wirst du mich jetzt verlassen?

את עוזבת אותי?

שתיקה

Das weiß ich noch nicht. **סבינה:**

Wann hat das angefangen mit deinem Judentum?

אני לא יודעת. ממתי זה התחיל העניין הזה עם היהדות?

Einen genauen Zeitpunkt gibt es da nicht. **אברהם:**

Geh nicht fort ...

זה לא היה רגע קונקרטי. אל תלכי...

Du schleppst mich auf jüdische Friedhöfe, zum Grab **סבינה:**
 von Moses Mendelssohn, in Synagogen, du erzählst
 mir Geschichten, als seist du in einem jüdischen Stetl
 in Polen aufgewachsen. (*Sie hebt Fotos auf*). Es gab
 keine Veranstaltung in der jüdischen Gemeinde, die
 wir nicht fotografiert haben ... Wer bist du
 eigentlich? Wo bist du aufgewachsen? In welcher
 Stadt?

אתה סוחב אותי לבתי קברות יהודים כדי להראות לי את הקבר של איזה
 מנדלסון, מראה לי בתי כנסת ומספר לי פרטים כאילו גדלת בעיירה יהודית
 בפולין. (מרימה צילומים) לא היה אירוע בקהילה היהודית שלא צילמנו אותו.
 ...מי אתה בכלל? ... איפה גדלת בעצם? באיזה עיר?

פאוז

In Flintsbach. **אברהם:**

בפלינצבאך.

Das ist ja nicht weit von hier, stimmt's? **סבינה:**

זה לא רחוק מכאן, לא?

Ja. **אברהם:**

כן.

Und deine Eltern waren beide Christen? **סבינה:**

ההורים שלך - שניהם נוצרים?

Ja. **אברהם:**

כן.

פאזזה

Findest du das normal?

סבינה:*זזה נראה לך נורמאלי?*

Ich habe nie behauptet, dass ich normal bin.

אברהם:*ההגדרה "נורמלי" אף פעם לא ממש התאימה לי.*Woher kommt denn diese fixe Idee? Nur vom Holocaust? **סבינה:***אז מה האובססיה? זה רק בגלל השואה?*

פאזזה

Nein, das waren mehrere Gründe ... Eine Art **אברהם:**

Schicksal ... In meinem Leben sind immer wieder

Dinge geschehen, die mit dem Judentum

zusammenhängen ...

*לא, זה יותר מזה... זה מין גורל... תמיד חזר בחיים שלי משהו שקשור ליהדות...*Das ist immer noch keine Antwort auf meine Frage, **סבינה:**

warum du Jude geworden bist. Wenn dich dein Gewissen so

quälte, hättest dich um einen Holocaustüberlebenden kümmern

können oder der Jüdischen Gemeinde spenden oder dich als

Freiwilliger zu „Ärzte ohne Grenzen“ melden können. Aber

nach Israel auswandern? Warum?

*זאת עדיין לא תשובה לשאלה שלי למה היית צריך להתגייר. יכולת לאמץ איזה**ניצול שואה, לתרום לקהילה היהודית, להקים משהו כמו "ארגון רופאים ללא**גבולות" כדי להרגיש טוב יותר. אבל לעבור לגור בישראל? למה?*

Ich weiß es nicht.

אברהם: (פאזזה)*לא יודע ...*

(הטלפון מצלצל סבינה באיטיות קמה לענות, הטלפון מפסיק לפני שהיא מספיקה, רות נכנסת רטובה אחרי ששטפה את הפנים והראש כדי להתרענן בגלל הצילצול- הם אינם מבחינים בה)

Warum bist du abgehauen? **סבינה:**

ממה ברכת?

Wir wollten in Israel leben. Wir wollten dazugehören! **אברהם:**

כי אנחנו רצינו להיות שם. בארץ, להגיע לשם!

(מדבר כמי שמצא קרש הצלה, כאילו לא הבין עד עכשיו).

Um zu vergessen, woher ihr **סבינה:**

kamt?

מה, כדי לשכוח מאיפה שבאתם?

Nein. Wir wollten dazugehören. **אברהם:**

לא, אבל כדי להגיע.

Und dafür den Kontakt zu Deutschland **סבינה:**

abbrechen?

אז בגלל זה צריך להתנתק מגרמניה בכלל?

Wir wollten Israelis sein. **אברהם:**

רצינו להיות ישראלים.

רות: איך אפשר למחוק שנים מהחיים שלך?

לתלוש דפים מהאלבום המשפחה שלך ולהגיד שמהיום אני מישהו אחר?

Ich musste Seiten aus meinem Familienalbum reißen **אברהם:**

אני הייתי צריך לתלוש את הדף של האלבום.

רות: למה, מה עשו לך? אנסו אותך?

אברהם: מאד ציורי, הדימויים שלך...

רות: פשוט לא היה כיף להיות גרמני אחרי המלחמה. לעומת זאת יהודי,

ישראלי, חלק מעם הקם לתחייה, הניצחון על כל מדינות ערב...

אברהם: Ich konnte nicht anders.

אני לא יכולתי אחרת. זה חסר טעם להתווכח על זה. זה היה מה שהרגשתי, אם זה מוצדק או לא מוצדק זה לא הנושא. אני הרגשתי את הצורך לא להיות יותר גרמני. נקודה.

Ich fühlte nur noch den Drang, kein Deutscher mehr zu sein.

Richtig oder falsch, war nicht die Frage. So habe ich es damals empfunden.

(רות פונה לקחת דברים מהתיק ואז חותכת אליו).

רות: אני לא מבינה, כל כך יפה פה, שלג, עץ אשוח, חג מולד.

אברהם: רצינו לגדל אתכם אחרת, עם ערכים, עם אידיאלים, בעיקר בלי שנאה עצמית, כיהודים, כיהודים דתיים - בשום אופן לא בגרמניה.

רות: אתה פחדן .

Dein **Schicksal** war es, Deutscher zu sein, und du bist davon weg gelaufen. Und nach dem Libanonkrieg hat es dir nicht mehr gepasst, Israeli zu sein, und du bist wieder davon gelaufen –

הגורל שלך היה להיות גרמני ואתה ברכת ממנו. ואחרי מלחמת לבנון, להיות

ישראלי לא נראה לך, ושוב ברכת...

והשארת אותנו שם.

(פאזזה, לאברהם אין כוח יותר).

Du redest von Schicksal? Schicksal ist ein großes **סבינה:**

Wort. Wenn du so denkst dann musst du auch dein Schicksal annehmen, nämlich die Tochter deines Vaters zu sein.

Wenn man das einmal begreift, bleibt einem nichts anderes übrig, als die Gegenwart zu leben. Deutscher zu sein ist wirklich nicht leicht, ob man nun Jude wird wie dein Vater oder

Deutsche bleibt wie ich. Wir können beide den Holocaust nicht verdrängen und einfach so leben, als hätte es ihn niemals gegeben.

Wir haben alle ein „Familienalbum“ ganz hinten im Schrank.

את אומרת גורל. גורל זאת מילה גדולה. אם כך גם את צריכה לקבל את הגורל שלך, והוא להיות הבת של האבא שלך. מרגע שמבינים את זה כל מה שנותר זה לחיות את ההווה. להיות גרמנים זה באמת לא קל. זה לא משנה בין אם אתה מתגייר כמו אבא שלך או נשאר כמוני, זה עדיין לא קל. לא אני ולא אבא שלך יכולנו לשים את השואה בצד ולהמשיך הלאה. לכולנו יש "אלבום משפחה" שאנחנו מעדיפים לשים במדף למעלה.

Und was enthält dein Album?

רות:

מה יש באלבום שלך?

Zum Beispiel meinen Großvater.

סבינה:

את סבא שלי יש לי שם.

Dein Großvater war Nazi?

רות:

סבא שלך היה נאצי?

Deine Direktheit ist nicht gerade charmant.

סבינה:

הישירות הזאת אין בה שום חן.

Und mir geht es auf die Nerven, wenn du drum herum redest.

רות:

ולי זה עולה על העצבים החוסר ישירות שלך.

Ich habe meinen Großvater heiß geliebt, er war ein Mensch, den man nicht einfach als Nazi abstempeln kann!

סבינה:

סבא שלי היה אהבת חיי אז לסכם את כל ההווייה שלו בהגדרה נאצי לא מתאימה לי!

Hat dein Großvater mitgemacht oder nicht?

רות:

סבא שלך שיתף פעולה או לא?

Das weiß ich nicht.

סבינה:

לא יודעת.

Vielleicht willst du es nicht wissen.

רות:

אולי את לא רוצה לדעת.

Ich will es wirklich nicht wissen. Und wenn ich die „Wahrheit“ wüsste, würde das etwas ändern? Würde das meine Erinnerung an ihn ändern? Meine Eltern arbeiteten den ganzen Tag, er war immer für mich da. Ein gebildeter, witziger Mann. Ich sehe ihn noch, wie er in seinem Zimmer voller Bücher sitzt, die Sonne scheint durchs Fenster, ich sitze auf seinen Knien, und er erzählt mir Geschichten. Er erzählte mir Geschichten, bis ich anfing, Fragen zu stellen. Meine Eltern waren im Krieg noch Kinder - *(zu Abraham)* wie du. Sie sagten, ich solle Großvater fragen. Ich fragte ihn. Seine Augen wurden traurig. Dann sah er mich an und sagte: „Es war eine schlimme Zeit. Eine sehr schlimme Zeit. Wenn du weiter fragst, wird unser Leben, wie wir es kennen, nicht mehr dasselbe sein. Das musst du entscheiden.“ Und ich habe mich entschieden, nicht weiter zu fragen. Ich wollte leben.

סבינה:

אני באמת לא רוצה לדעת. ואם אני אדע את ה"אמת" זה ישנה משהו? זה ישנה את הזכרונות שלי ממנו? ההורים שלי עבדו כל היום והוא היה בשבילי הכול. איש משכיל ומצחיק. יושב בסלון מלא ספרים, אור שמש ואני על הברכיים שלו

והוא ממציא לי סיפורים. עד שהתחלתי לשאול שאלות. הורי היו ילדים במלחמה, (לאברהם) כמוך. הם אמרו לי לשאול את סבא. שאלתי ושאלתי והוא ענה, עם המון עצב בעיניים ואז בנקודה מסוימת הוא הביט בי ואמר " זאת תקופה שחורה בחיים שלי, שחורה מאד. אם תשאל עוד שאלה, החיים שלנו כפי שאנחנו מכירים לא יהיו יותר אותו דבר וזאת בחירה שלך". אני בחרתי לא לשאול יותר. רציתי לחיות.

פאזזה

רות: Lebt er denn noch?

הוא עדיין חיי?

סבינה: Er ist gestorben, als ich achtzehn war.

הוא נפטר כשהייתי בת 18.

רות: Und nachdem er gestorben war, wolltest du die Wahrheit nicht wissen?

ואחרי שהוא נפטר לא רצית לדעת את האמת?

סבינה: Was tut das zur Sache? Ich habe ihn geliebt.

מה משנה האמת, אני אהבתי אותו.

רות: Und wenn er etwas getan hätte ?

ואם הוא עשה משהו?

סבינה: Dann hätte er es eben getan! Ich hatte jedenfalls nichts damit zu tun.

Der Großvater, den ich gekannt habe, war ein guter Mensch. Ob er auch andere Seiten in sich hatte, die im Krieg zum Vorschein kamen, weiß ich nicht und möchte es auch nicht wissen.

אז הוא היה! העיקר שאני לא.

סבא שלי היה אדם טוב לפחות בחלק שאני הכרתי. לגבי המלחמה, אם היו בו צדדים אחרים אני לא יודעת והיום אני גם לא רוצה לדעת.

רות: Okay, das erklärt vielleicht dein Bedürfnis, dich für all diese blödsinnigen guten Zwecke einzusetzen.

טוב, זה מסביר את הצורך הזה שלך להתנדב לכל שטות.

סבינה: Ja, ich habe jahrelang versucht, meiner Idealvorstellung von einem "Gut-Mensch" gerecht zu werden. Ich hatte das Gefühl, dass ich etwas gutmachen musste, als seine Enkelin und als Deutsche. Ich machte mir über alles Gedanken. Ich war aktiv in Umweltorganisationen. Kämpfte für Flüchtlinge und gegen dieses oder jenes Regime. Ich hatte auch über Israel meine eigenen Ansichten. Ich hatte über alles eine Ansicht ...

כן, שנים אני ניסיתי להיות הטוב בהתגלמותו.

זה כנראה המחיר שהרגשתי צורך לשלם, כנכדה שלו וכגרמניה. הכול העסיק אותי. הייתי חברה בכל ארגון ירוק אפשרי, נלחמתי למען הפליטים האלה ונגד השלטון ההוא. גם על ישראל היו לי דעות מאד מוצקות. בעצם היתה לי דעה על כל דבר.

רות: Und? Fühltest dich immer noch schuldig ?

ו-? עדיין הרגשת אשמה...

סבינה: Ja, aber nicht bewusst. Der Verstand sagte mir, dass ich nicht schuldig war. Das Gefühl sagte etwas anderes.

כן. אבל באופן לא מודע. הראש אומר "לא אשמה" והרגש אומר "אשמה".

רות: Und was macht man damit?

ומה עושים עם זה?

סבינה: Nichts. Man lebt damit.

כלום, פשוט חיים עם זה.

Eines Tages war ich bei einer Demonstration. Ich habe geschrien und alles geworfen, was mir in die Hände kam, und plötzlich gucke ich einem Polizisten in die Augen, wir sahen uns an, ein Mensch wie ich, er glich meinem kleinen Bruder, nur dass er eine Uniform trug, und mir wurde klar, dass ich es leid war, Recht haben zu muessen, zu wissen, was ethisch und unethisch ist. Ich begriff, dass die Welt meinen Maßstäben sowieso nie genügen würde, und beschloss, mich auf mein Leben zu konzentrieren, das ich noch gar nicht richtig gelebt hatte. Einfach ich selbst zu sein, im Guten wie im Bösen. Damals lernte ich deinen Vater kennen...den Juden!... und kehrte vom anderen Ufer zurück. Doch eigentlich habe ich mich erst damals richtig geoutet, nämlich als die Frau, die ich immer sein wollte, wenn ich mich getraut hätte. Als Frau, die auch etwas für sich selbst will.

יום אחד באיזו הפגנה, אני מול שוטרים צורחת וזורקת כל מה שאני מוצאת ראיתי פתאום עיניים של השוטר מולי והסתכלנו אחד בשני והוא היה בן אדם כמוני, דומה לאחי הקטן רק במדים אז הבנתי שהתעייפתי בעצמי ממה נכון ולא נכון וממה מוסרי או לא ושהעולם והסביבה אף פעם לא יעמדו בסטנדרטים האלה שקבעתי ושכדאי להתמקד בחיים שלי שאותם בכלל לא חייתי. להיות אני, בטוב וברע. אז הכרתי את אבא שלך. נכנסתי "חזרה" לארון או אולי בעצם הוצאתי מהארון את האישה שתמיד פחדתי להיות. זאת שרצתה גם כמה דברים לעצמה.

רות: זה בדיוק מה שאני מרגישה. רוצה סתם לחיות, בלי אשמה.
אברהם: את לא אשמה, אני לא אשם. לא עשינו שום דבר רע.
רות: כשאתה גדל כגרמני בישראל אתה מרגיש שנולדת אשם.

Ich bin schuldig geboren. Ich frage mich die ganze Zeit, was von der Vergangenheit in mir steckt.

אני נולדתי אשמה. אני כל הזמן שואלת את עצמי מה מהעבר נמצא בתוכי. בשביל הישראלים אני גרמניה טיפוסית: אני מגיעה בזמן, מנסה תמיד להיות יעילה, קשה לי שמשנים דברים – אני ה"גרמניה".

Für die Israelis bin Ich eben "die Deutsche".

Wir Deutschen sind pflichtbewusst und respektieren das Gesetz.

*בשביל הישראלים אני ה"גרמניה".
אנחנו הגרמנים- אנחנו עם צייתן שמכבד את החוק...*

סבינה: Ja, und?

נכון. אז מה?

Und wenn das Gesetz geändert wird und uns zu töten befiehlt, dann machen wir das so „gut“ und „effektiv“ wie möglich. Wir töten, wie wir Waschmaschinen bauen. In Chaotischen Zeiten, werden wir gefährlich. Deshalb halten wir so auf Ordnung.

וכשהחוק השתנה ואמר לרצוח אז זה בוצע הכי "טוב", הכי "יעיל". אנחנו הורגים כמו שאנחנו בונים מכונות כביסה.

בכאוס אנחנו מאד מאד מסוכנים, בגלל זה אנחנו כל כך מקדשים את הסדר.

Was für ein heilloser Unsinn! **סבינה:**

Du mischt Mentalität und Erziehung mit unsere Vergangenheit zusammen.

איזה שטויות. את מערבבת יחד חינוך ומנטליות יחד עם העבר שלנו.

Wie Israel sich verhält, Zum Beispiel hat mit seiner **רות:**

Vergangenheit zu tun. Dieses Volk hat Angst, will nie wieder Opfer sein.

איך שישראל מתנהגת למשל קשור לעבר שלה. העם הזה מפחד. לא רוצה לעולם שוב להיות קורבן.

אנשים מאז ומתמיד רצחו וירצחו, אבא. אבל ה"איך" שאנחנו הגרמנים רצחנו, זה מה שהיה כל כך יוצא דופן. בגלל מפעל המוות, בגלל שאשוויץ הייתה בגודל של חצי מנהטן, בגלל ערמות המשקפיים והנעליים ומחזור שיער ושומן אדם. הרגע הזה בהיסטוריה שאיזה איש החליט למחזר את הגופות. לא רק לרצוח בצורה המונית אלא גם למחזר. זה כל כך גרמני. והכמות. זה לא נתפס. זה לא נסלח.

Als Deutsche habe ich Schuldgefühle. Als Israeli habe ich Angst.

כגרמניה יש לי יסורי מצפון, כישראלית אני מפחדת.
(פאזה. אברהם קם ומוזג כוס יין).

אברהם: Ich habe angefangen, mich mit dem Judentum zu beschäftigen, nachdem ich den besten Freund meines Großvaters in Nürnberg besucht hatte.

התחלתי ללמוד יהדות אחרי שבקרתי את החבר הכי טוב של סבא שלי
בנירנברג.

רות: איזה סבא?

אברהם: אבא של אמא שלי. ריכארד לאנגר. הייתי מאד קשור אליו כילד קטן.

רות: לאנגר זה שם יהודי?

אברהם: לא בדיוק... הוא היה אלט קתולי.

רות: אלט קתולי? מה זה?

אברהם: כת דתית.

Er hat sich 1943 umgebracht.

הוא התאבד בשנת '43.

רות: הוא התאבד? למה?

אברהם: אמא שלי, סבתא שלך, תמיד הסבירה שהוא התאבד מצער, הוא חשב שכולנו נהרגנו בהפצצה של בנות הברית.

רות: לא מבינה מה זה קשור.

אברהם: Als Student beschloss ich, den besten Freund meines Großvaters in Nürnberg zu besuchen. Ich hatte seines Adresse. Es dauerte eine Weile, bis ich ihn fand. Ich versuchte, mir darüber klar zu werden, warum ich gekommen war. Plötzlich fragte er mich, ob ich wüsste, warum mein Großvater sich umgebracht hat, und ich erzählte ihm, was meine Mutter mir gesagt hatte. Er lächelte und sagte: „Ihr Großvater war Anwalt, ein rational denkender Mann. Er soll sich umgebracht haben, weil er Ihre Familie nicht telefonisch erreichen konnte?“

„Dein Großvater“, fuhr er fort, „brachte sich um, damit seine jüdische Abstammung nicht entdeckt wird, und damit hat er euch gerettet.“

כסטודנט החלטתי לבקר את החבר הכי טוב של סבא שלי בנירנברג. היתה לי הכתובת שלו. לקח זמן אבל מצאתי אותו. אנחנו יושבים ובראש אני מנסה להבין למה באתי. פתאום הוא שואל אם אני יודע למה סבא התאבד עניתי שכן וסיפרתי את מה שאמא שלי סיפרה לי. הוא חייך ואמר לי "סבא שלך היה עו"ד, איש הגיוני, הוא יתאבד בגלל שלא השיג אתכם בטלפון? באמת."

והוא המשיך "סבא שלך התאבד כדי שלא יגלו שהוא ממוצא יהודי וככה הציל אתכם."

שתיקה

רות: זה נכון?

אברהם: אני חושב שכן. סבא שלי התחתן עם הבת של כומר אלט קתולי ובגללה הפך בעצמו לכזה.

רות: אז אתה רק חושב שכן?

אברהם: לא בדקתי. הייתי כל כך בשוק מהסיפור. אמא שלי כמובן הכחישה ורק מילאה אותי במסמכים המאשרים שאנחנו אריים נקיים.
 אחרי זה התחלתי ללמוד יהדות.
רות: עד היום לא בדקת אם הסיפור הזה נכון?
אברהם: רציתי, לא היה לי זמן. ילדים, עבודה.
רות: אבל לעזוב קריירה מצליחה, לקחת שני ילדים ואישה להעביר אותם דת ולעבור לארץ אחרת, לזה היה לך זמן?
אברהם: כן.

Diese Geschichte hat mich für immer mit dem Judentum verbunden.

הסיפור הזה חיבר אותי ליהדות לתמיד.

רות: (מתפרצת) אתה לא היית צריך יותר מזה? אתה מחובר... זה העיקר.
 פאזה

אני בעצם יהודיה? זה מה שאתה אומר?

אברהם: סבא בטוח לא היה יהודי מלא כי אז היו עולים עליו מהר. בטח רבע יהודי או אולי חצי. אז אחוז דם היהודי אצלך אם בכלל, הוא אפסי.

רות: אתה לקחת לי סיפור לספר..

אברהם: מה?

רות: שנים של אשמה יכולת למחוק..

אברהם: מה יכולתי למחוק?

רות: אתה לא מבין?

Meine Schuldgefühle. Schuldgefühle!

רגשי אשמה. רגשי האשמה שלי!

אברהם: Weswegen?

אשמה על מה?

רות: Wegen meiner Schuld.

בגלל האשמה שלי.

סבינה: Du bist nicht schuldig.

את לא אשמה.

רות: Wieso bin nicht schuldig? Ich war 10 Jahre alt, als meine Lehrerin gesagt hat, wir sollen eine Geschichte über unsere Großeltern erzählen, wie sie den Holocaust überlebt haben.

איך לא אשמה? הייתי בת 10 שהמורה אמרה שנכתוב סיפורים של הסבים והסבתות שלנו. איך הם שרדו את השואה.

רק אז הבנתי שאבא שלך הוא לא ניצול שואה וגם לא פרטיזן ובטח לא יהודי ושהמדים היפים בצילום באלבום המשפחתי הם מדים נאציים.

Holocaust Gedank Tag...weisst du was das bei uns bedeutet?

יום הזיכרון לשואה. את יודעת מה המשמעות של זה בשבילנו?

מה אני אספר בכיתה? שסבא שלי לבש מדים של הוורמאכט אבל לא ירה ביהודים? שהוא היה איש טוב ומלומד? שסבתא שלי רקדה במסיבות בזמן שיהודים עלו בעשן? שאני בן אדם טוב? מילה לא הוצאתי מהפה. ואתה מרגיש מחובר ליהדות? שאלת את עצמך לרגע איך אנחנו הילדים שלך מרגישים בתוך כל זה?

פאזזה

כל הילדים בכיתה מספרים. כולם מספרים ואני שותקת. אתה מבין? יכולתי להגיד שסבא רבא שלי התאבד כדי להציל את אבא שלי. אתה לקחת לי סיפור, אתה לקחת לי סיפור לספר בכיתה.

שתיקה

אברהם: ואם היית יודעת אז לא היית מרגישה אשמה?

רות: עכשיו זה מאוחר מדי בכדי לדעת. למה לא סיפרת?

אברהם: לא יודע.

לברר כמה אחוז דם יהודי היה לסבא שלי זה כאילו להסכים עם תורת הגזע של היטלר.

Ich fühle mich als Jude, deshalb bin ich Jude.

אני מרגיש יהודי. לכן אני - יהודי.

רות: אתה יכול עד מחר לטעון שאתה יהודי אבל אתה אף פעם לא היית ואף פעם לא תהיה.

יהודים מפחדים מגרמנים. מהשפה הגרמנית. אנחנו בתור ילדים הרגשנו את זה. מה הם באמת מרגישים אלינו, את השנאה מהולה בהערצה לגרמניה, לאופי הגרמני. את הכאב, את הכעס, את האובדן – היינו ידענו הכול. שנאתי את עצמי.

אברהם: Ehrlich gesagt, hätte ich nie geglaubt, dass ihr Kinder solche Schwierigkeiten haben würdet. Vielleicht hätte ich das voraussehen müssen.

לא חשבתי שאתם הילדים, תסתבכו עם זה ככה. בדיעבד אולי יכולתי לצפות את זה.

סבינה: Man kann die Folgen seiner Entscheidungen nicht immer voraussehen.

אתה לא תמיד יודע מה יהיו התוצאות של הבחירות שלך.

רות: Ja, aber ich kann mir doch vorstellen, was passiert, wenn ich als Israeli zum Beispiel einen Palästinenser heirate und mit ihm nach Gaza ziehe und Kinder kriege.

כן, אבל אני יכולה לשער שאם נגיד אני אתחתן עכשיו עם פלסטינאי ואגור בעזה ואלד לו ילדים.

זה לא ברור שלילדים שלי ושל הפלסטינאי הזה יהיה "קצת" קשה לגדול שם בעזה?

פשוט לא הקדשתם דקה של מחשבה על השטויות שאתם עושים. (נשמע צלצול טלפון).

סבינה: Wer kann das sein um diese Zeit?

מי זה יכול להיות בשעה כזאת?

(אברהם ניגש לענות).

רות: (עוצרת אותו) אתה רשום במספר הזה?

אברהם: מה?

רות: אתה רשום כאן או שהטלפון רק על שמה?

אברהם: אני רשום גם.

רות: אז אל תענה.

סבינה: Was ist denn? Gehst du nicht dran?

מה קורה? אתה עונה?

רות: Ich bitte dich, geh nicht dran.

אני מבקשת- אל תעני.

סבינה: Das geht aber jetzt zu weit. Ich habe schließlich Familie,

Freunde, die mich vielleicht erreichen müssen ...

יש גבול גם לבקשות שלך. יש לי משפחה, חברים שאולי צריכים אותי...

(סבינה נגשת למכשיר, הצלצול מפסיק).

סבינה: Irgendwer hat dich da oben erhört...

שמעו אותך למעלה...

(הטלפון מצלצל שוב, סבינה שוב נגשת רות דוחפת אותה מרימה את השפופרת

ומנתקת).

סבינה: Bist du verrückt geworden?

את יצאת מדעתך?

רות: Ich hab dich doch gebeten, nicht abzunehmen. Meine Güte,

ist das so schwer?

ביקשתי לא לענות בקשתי, אלוהים מה כל כך מסובך בזה?

אברהם: Warum?

למה?

רות: Weil ich gesucht werde.

כי מחפשים אותי.

סבינה: Ich hab es doch gewusst!

ידעתי.

אברהם: מי מחפש אותך?

רות: לא יודעת.

הצבא, השב"כ כולם..ואולי אף אחד.

שתיקה

אברהם: מה עשית?

שתיקה

אברהם: Was hast du getan?

תגידי מה עשית?

רות: Ich glaube, ich habe aus Versehen jemanden getötet.

כנראה הרגתי בטעות במישהו.

סבינה: War es ein Unfall?

בתאונה?

רות: Eigentlich nicht..

לא בדיוק.

אברהם: Mit der Schwangerschaft, das stimmt also gar nicht?

אז ההיריון זה לא באמת?

רות: Doch. Alles stimmt.

הכול באמת.

ההריון זה באמת.

(סבינה נגשת לדלת)

רות: Geh nicht weg.

אל תלכי.

סבינה: Mir war klar, dass du etwas angestellt hast. Aber wenn es um eine Straftat geht, will ich es nicht wissen, solange du nicht meine Mandantin bist.

היה לי ברור שעשית משהו אבל אם זה פלילי אני לא יכולה לשמוע. אסור לי כל עוד את לא לקוחה שלי אחרת אני חייבת לפי החוק...

רות: Typisch deutsch:

הנה גרמניה טיפוסית.

סבינה: Mir reicht`s jetzt. Ich geh schlafen

הספיק לי. אני הולכת לישון.

רות: Ich bin doch zu dir gekommen.

אני באתי בגללך.

Ich dachte, du könntest mir helfen.

חשבתי שתוכלי לעזור לי.

סבינה: Ich? Wieso?

בתור מה?

Als das, was du bist – als Anwältin.

רות:

בתור מה שאת...עורכת דין...

סבינה: Du bist also zu mir gekommen?

את באת בשבילי ?

רות: Ich glaube ja ...

אני חושבת...

סבינה: Hast du das gehört? Zu mir! Auch nach so langer Zeit

kann sie nicht zugeben, dass sie eigentlich zu ihrem

Vater gekommen ist. Um ihn zu sehen. Um ihn zu

umarmen. Ihren Vater! Um ihm zu sagen, dass sie

schwanger ist. Um ihm zu erzählen, was passiert ist

... Was immer es ist, das geht nur euch beide was an.

שמעת? בשבילי . אפילו אחרי כל כך הרבה זמן היא לא מסוגלת להודות

שבצעם היא באה לאבא. ל ח ב ק את אבא . ל ר א ו ת את אבא . אבא שלך .

לספר לו על ההיריון, לספר לו מה קרה...

מה שזה לא יהיה - זה ביניכם.

(סבינה יוצאת).

רות: הלכה...מה אני אעשה עכשיו?

אולי אני אוכל לחיות כאן, בגרמניה - אלד את התינוק הזה? אולי אני אחליף השם שלי? אקרא לתינוק פריץ? אשכח הכול.

אברהם: מה עשית?

(רות בוהה)

אברהם: אפשר למצוא פתרון לכול, הכול אפשרי.

רות: אי אפשר. אני רוצה למות, אבא. לא רוצה יותר את החיים האלה.

אברהם: אפשר לצאת מהכול, את זה תמיד אמרתי לך שהיית קטנה.

רות: מהכול?

אברהם: מהכול. גם אני רציתי למות.

את זוכרת שחזרתי מלבנון?

רות: כן.

אברהם: לא סיפרתי מה היה שם.

רות: לא.

אברהם: טוב, את היית בת 10.

רות: עזבת אותנו קצת אחרי. את זה אני זוכרת מצוין.

אברהם: כי רציתי למות, להעלם. לא נשאר לי כלום. איזה מין מסר זה לילד?

רות: איזה מין מסר זה להעלם ככה מהחיים שלנו?

אברהם: לא יכולתי אחרת...לא יכולתי אחרי מה שראיתי בלבנון פשוט לחזור

לחיים רגילים. אבל הנה אני פה, חיי ונושם.

רות: מה ראית בלבנון?

אברהם: הכול. ראיתי הכול. ראיתי עד כמה נמוך יכול אדם לרדת. ראיתי שאין

שום דבר קדוש. שהמשמעות היחידה של החיים היא המשמעות שאנחנו נותנים לה.

רות: מה ראית שם?

אברהם: את לא מניחה לרגע...

אני שירתי במחנה...איך אומרים...שבויים באנצאר. ראיתי שם דברים שלא חשבתי שאני אהיה אי פעם חלק מהם. ראיתי... אני ראיתי הרבה דברים שלא יכולתי לעכל. כגרמני, כיהודי כ...אדם ואז הוציאו אותי לחופשה... עם הנשק, נהייתי חולה מהכול. לא תפקדתי. לשום דבר לא היתה משמעות יותר.

רות: גם לנו? לילדים שלך?

אברהם: כן. גם לכם. לא יכולתי לחזור ככה הביתה. גם אני רציתי למות. כמוך. וככה עם חום גבוה במקום לנסוע לת"א. לחיים הרגילים. התחלתי להסתובב בלבנון עם מדים מלוכלכים ונשק. בכל חור רציתי להיהרג. הסתובבתי שם כמו מטרה במטווח. חיכיתי לכדור שיגאל אותי. אבל כנראה שמרו עליי מלמעלה. בסוף התמוטטתי משלשול וחולשה באיזה מזבלה בצידון ואיזה ג'יפ צבאי עבר שם במקרה ואסף אותי. הרגשתי שנכשלתי בהכול.

רות: גם כאבא?

אברהם: כן. בעיקר כאבא. אז שוב הלכתי אבל לכאן, לגרמניה, לנקודת ההתחלה, החלטתי לחיות, התאהבתי – את רואה, אפשר לצאת מהכול.

שתיקה

רות: אז אהבה – זה הפתרון.

אברהם: כן. הרבה אהבה. כמה שרק אפשר. "אהבה תציל ממוות". (שוב צלצול טלפון סבינה נכנסת, אף אחד לא עונה. פאוזת בה המבטים נפגשים ומכירים במחווה של סבינה כלפי רות).

סבינה: Du machst mich wahnsinnig, aber ich werde dir helfen.

את מצליחה להוציא אותי מדעתי. אבל אני אעזור לך.

רות: Danke. Wirklich vielen Dank ...

תודה. באמת...

סבינה: Erzählst du uns jetzt endlich, was passiert ist?

אז תוכלי אולי לספר לנו סוף סוף מה קרה?

Amir, der Fotograf mit dem (מתיישבת לוקחת נשימה) רות:
 ich arbeite und ich. Wir wollten die Mutter eines
 Schahid fotografieren,

אמיר הצלם שאיתו אני עובדת ואני. אנחנו רצינו לצלם אמא של איזה שהידי.

Schahid? **סבינה:**

רות: מתאבד שיעי...איך אומרים.

Der sich in die Luft gesprengt hatte.

כזה שמפוצץ את עצמו.

אברהם: Selbstmordattentaeter

מתאבד טרוריסט.

(את המונולוג הבא יש אפשרות לבצע או בגרמנית או בעברית על ידי שינוי אור-
 ספוט המאיר רק את הדמות. עניין גרמנית/עברית על פי בחירת הבמאי).

Ya. Wir wollten die Mutter treffen. Eine riskante Sache, **רות:**
 gefährlich, und Ron, der Vater von ... von meinem Baby, er ist
 Offizier in Israelische Armee, Er wollte nicht, dass ich
 mitmache.

*כן. רצינו להפגש עם האמא. משהו גבולי, מסוכן ביותר. אז רון, האבא של
 ה...תינוק. הוא קצין בצבא הישראלי, הוא לא רצה שאני אלך.*

Er war von Anfang an gegen meinen Job. Jedenfalls stritten wir
 uns fürchterlich.

הוא מהתחלה היה נגד העבודה הזאת. בקיצור רבנו נורא .

Ich ging aus dem Haus. Unterwegs rief er an und
 sagte, dass er mir eine Pistole in die Tasche gesteckt
 hat, weil in den besetzten Gebieten eine Menge los
 ist, dass ich auf mich aufpassen soll und dass er mich
 trotzdem liebt.

יצאתי מהבית. בדרך הוא צלצל אליי ואמר לי שהוא שם לי אקדח בתיק בגלל שיש בלאגן בשטחים, ושאני אשמור על עצמי ושהוא אוהב אותי למרות הכול.

Ich war in der Armee zwei Jahre aber ich weiß überhaupt nicht, wie man so eine Pistole benutzt.

הייתי בצבא שנתיים אבל אין לי מושג איך משמשים באקדח כזה.

Als wir in den besetzten Gebieten angekommen sind bat ich Halil, unseren palästinensischen Taxi Fahrer, an einem Haus vorbeizufahren, wo ich ein Medikament für einen schwer asthmakranken Jungen abgeben wollte.

כשהגענו לשטחים בקשתי מחליל, הנהג מונית הפלסטיני שלנו לעבור דרך בית אחד כדי להוריד שמה תרופה לאיזה ילד אסמטי במיוחד.

Palästinenser Junge?

סבינה:

ילד פלסטיני?

Ya, Ich wollte helfen.

רות:

כן, רציתי לעזור...

Amir und der Taxifahrer weigerten sich, aber ich weiss nicht warum ich bestand darauf.

רות:

Als ich in das Haus hineinging, hörte ich Schüsse von der Rückseite des Hauses. Ich guckte aus dem Fenster und sah den älteren Bruder des kranken Jungen.

Er heisst Ali, er muss so um die vierzehn sein. Ein hübscher Junge.

Ich sehe, dass er Steine auf einen israelischen Soldaten wirft, der halb hysterisch vor Angst ist.

Ein kleiner, dünner Kerl, der aus irgendeinem Grund allein in der Gasse hinter dem Haus zurückgeblieben ist. In seiner Panik legt der Soldat sein Gewehr an und zielt auf Ali.

Zwei verlorene Kinder in einer schmalen Gasse.

Ohne nachzudenken, nahm ich die Pistole aus der Tasche und drückte ab.

אמיר והנהג סירבו. ואני- אני לא יודעת למה, התעקשתי. כשנכנסתי לבית התחילו יריות בצד העורפי של הבית. הצצתי מהחלון וראיתי את האח של הילד החולה אסטמה. קוראים לו עלי, אולי בן 14. ילד יפה. אני רואה אותו מיידה אבנים על איזה חייל היסטרי. בחור מאד קטן ורזה שנשאר איך שהוא לבד בסמטה. אז החייל מהפאניקה מכוון על עלי את הרובה. שני ילדים אבודים בסמטה. בלי לחשוב שלפתי את הנשק מהתיק ולחצתי על ההדק.

שתיקה

Ich bin mir nicht sicher, ob es meine Kugel war, aber ich sah den Soldaten fallen. Ali war wie vom Erdboden verschluckt.

Ich weiß nur noch, dass es mir wichtig war die Pistole mitzunehmen, damit sie dem Feind nicht in die Hände fiel. Komisch was? Wer ist hier der Feind von wem?

Ich rannte zum Taxi, zu Amir und Halil, die auf mich warteten. Ich sagte kein Wort von der Geschichte.

Wir rasten bis zur Grenze. Dann ich und Amir nach Tel aviv, von da aus fuhr ich zum Flughafen, und jetzt bin ich hier.

אני לא בטוחה אם זה הכדור שלי פגע בו אבל ראיתי את החייל נופל. עלי נעלם כאילו בלעה אותו האדמה.

אני רק יודעת שהיה לי מאד חשוב לקחת איתי את האקדח. כדי שלא יפול לידי האוייב... מוזר, לא? מי כאן האוייב של מי. רצתי למונית, לחליל ואמיר. לא סיפרתי כלום על מה שקרה לי. נסענו במהירות בגלל המצב עד הגבול. אז אני ואמיר לתל אביב. משם מונית לשדה ועכשיו אני פה.

סבינה: Du hast den Jungen gerettet ...

הצלת את הילד...

רות: Und vielleicht einen anderen Jungen getötet.

ואולי הרגתי ילד אחר?

פאזה

סבינה: Wo ist die Pistole?

איפה האקדח?

רות: Die habe ich versteckt.

החבאתי אותו.

שתיקה

סבינה: Aber du hast gesagt, du weiß überhaupt nicht, wie man eine Pistole benutzt. Bist du sicher, dass du ihn getroffen hast?

אמרת שאת לא יודעת איך להשתמש באקדח כזה? את בטוחה שקרה משהו?

רות: Ich weiß es nicht. Aber ich habe geschossen.

אני לא יודעת. אבל יריתי.

סבינה: Vielleicht gucken wir im Internet nach, ob jemand erschossen wurde? Du weißt doch nicht genau, was passiert ist.

אולי נברר באינטרנט אם בכלל קרה משהו? את אמרת שאת לא בטוחה.

Aber „Sie“ werden mich finden. „Sie“ finden alle. **רות:**

”הם” ימצאו אותי . ”הם” מוצאים הכול.

Auch „Sie“ werden nur schwer beweisen können, dass **סבינה:**
du es warst, wenn du ihn überhaupt getroffen hast.

Schlimmstenfalls finden sie den Soldaten in der
Gasse, und außer ihm ist kein Mensch zu sehen.

Woher wissen sie, wer geschossen hat?

*גם ”להם” יהיה מאד קשה להוכיח שזאת את, אם בכלל פגעת. הם ימצאו חייל
בסמטה, אף אחד מסביב, ולך תמצא מי ירה.*

Aber man sucht mich schon, und außerdem ist das egal, ich **רות:**
habe geschossen.

אבל מישהו מחפש אותי וחוץ מזה מה זה משנה, אני יריתי.

Siehst du, sie suchen nach mir. **רות:**

את רואה, הם מחפשים...

אני אענה.

Kommt nicht in Frage. **סבינה:**

לא. שלא תעיזי.

Du hast doch auch die deutsche Staatsangehörigkeit, nicht
wahr?

יש לך אזרחות גרמנית, נכון?

רות: Ja.

כן.

Ich übernehme den Fall. Ich hole dich aus. Aber du musst **סבינה:**
von jetzt an tun, was ich dir sage. O.k?

*אני אקח את התיק הזה, נוציא אותך מכל הבלגן. מעכשיו את עושה ואומרת רק
מה שאני אגיד לך. אוקיי?*

O.k. **רות:**

Sabine Baumüller, hallo ...

סבינה:

No.Ruth is not here ... Her father lives here ... Who are you?

... Calm down, I can't understand you, if you talk

like this ... Ah ... What?

סבינה באומלר , שלום ... (באנגלית) לא, רות לא כאן כרגע...אבא שלה גר

כאן... מי אתה?... תירגע , קשה להבין אותך ככה... אה... מה? ...

(מתרחקת לדבר איתו חצי בחדר השני)

אברהם: אל תלכי חזרה לארץ. תשארי כאן. אנחנו נעזור לך למצוא עבודה

ודירה. יהיה בסדר.

רות: יהיה בסדר? זה כל כך ישראלי להגיד.

אבל אני לא יכולה להישאר כאילו כלום לא קרה.

אני הולכת.

(סבינה חוזרת מהחדר השני).

Ein Anruf für dich. **סבינה:**

יש לך טלפון.

Wer ist das? **רות:**

מי זה?

Eine Überraschung. **סבינה:**

הפתעה.

Wer ist das? **אברהם:**

מי זה?

Nur dein Freund, der schon die ganze Zeit angerufen hat. **סבינה:**

Niemand wurde in den letzten 24 Stunden

erschossen, weder ein israelischer Soldat, noch ein

palästinensischer Junge.

זה רק החבר שלך שצלצל כל הזמן. אף אחד לא נפגע ב- 24 שעות האחרונות
לא ילד ולא חייל.

רות: Was soll das heißen?

אז מה בעצם את אומרת לי?

סבינה: Du brauchst keinen Anwalt. Vielleicht einen guten
Psychologen.

שאת לא צריכה עורך דין, אולי פסיכולוג טוב.

חושך.

סוף